Газета Верховної Ради України

Голос України

№ 98 (2345) ▪ Субота, 3 червня 2000 року ▪ Ціна договірна

5 червня 1775 року царські війська під проводом генерала Текелія зруйнували Запорозьку Січ.

На знімку: нащадки славних запорожців.

Фото Володимира МАХІНЬКА.

▪ *1768 р. В Україні тривала Коліївщина. Гайдамацькі загони Залізняка та Гонти визволили від польської шляхти Умань.*

▪ *1907 р. Царський маніфест про розпуск II Державної думи і зміна виборчого закону. Завершення першої російської революції.*

▪ *1908 р. Народився історик і археолог Борис Рибаков. Основні праці присвячено Київській Русі.*

▪ *1960 р. Створено Український художньо-спортивний ансамбль «Балет на льоду».*

3 червня

Основний фактор стабільності

Під час зустрічі Голови Верховної Ради Івана Плюща з Надзвичайним і Повноважним Послом Республіки Хорватія в Україні Мар'яном Комболом останній передав офіційне запрошення від Президента Хорватського державного сабору Златка Томчича (законодавчий орган Республіки Хорватія) Голові Верховної Ради Іванові Плющу взяти участь у саміті голів парламентів країн — суб'єктів Пакту стабільності. Саміт відбудеться 11—13 вересня у столиці Хорватії місті Загребі.

Посол Мар'ян Комбол також поінформував пана Плюща про результати парламентських і президентських виборів у Хорватії, на яких переміг лівоцентристський блок, що складається з Соціал-демократичної партії та Хорватської соціал-ліберальної партії. За словами пана посла, сьогодні в Хорватії розпочинається підготовка до конституційної реформи для розширення повноважень парламенту.

Іван Плющ висловив розуміння процесів, що тривають у Хорватії, і заявив, що також є прихильником широких прав парламенту. Однак, за словами Голови Верховної Ради, на сьогодні Україна ще не готова до таких реформ, адже депутатів Верховної Ради обирають у регіонах, де переважають діаметрально протилежні політичні погляди. «За таких умов Президент України стає основним фактором стабільності у державі», —заявив Іван Плющ.

Характеризуючи українські ліві партії, Голова Верховної Ради звернув увагу пана посла на відмінність українських лівих від європейських лівоцентристів. «Ви знаєте, що Україна має специфічну лівизну, суть якої є маска. Маска, щоб проводити антидержавну діяльність», — сказав Іван Плющ, перед тим зазначивши, що інші геополітичні умови та стартові умови на шляху до Європи роблять Україну і Хорватію схожими одна на одну.

Козацька тризна

«Тут запеклася кров мого народу. І одридали волю кобзарі...», — так писала про «колиску» запорозького козацтва — Хортицю — поетеса Ліна Костенко. Саме тут понад два століття тому за наказом Катерини II зруйновано Запорозьку Січ. Ось така «дяка» козакам за вірну службу. Пригадаймо, як 50 гармат, 10 піхотних полків, 8 кавалерійських, 13 донських, 37 гусарських ескадронів оточили Січ...

Лише біль і стогін, хрести на козацьких могилах і довгі роки забуття залишилися нащадкам. Тому із глибини віків пам'ять про волелюбство, честь, хоробрість пращурів закликає нас зберегти неоціненну святиню — Хортицю.

ЖУЄМО СВОЄ...

Так, це коняка. Так, на Дерибасівській. Але слова, винесені в заголовок, сказала не вона. Проте сказано дуже по-одеському. Хто це сказав, ви дізнаєтеся на 10-й сторінці, котра вся повністю — про Одещину!

Фото Олександра КРЕМКА.

А Актуально

Сюрприз для киян

З минулого четверга у столиці майже втричі підвищено квартплату.

Досі вона становила 19 коп. за 1 кв. м для всіх типів будинків і не підвищувалася з 1996 року.

Відтепер кияни платитимуть порізному. Так, для 12-поверхових будинків, обладнаних ліфтом, — 0,55 грн., зокрема 1-й поверх — 0,45 грн.; 12-поверхових і більше — 0,58 грн. (1-й поверх — 0,48 грн.). Плата для будинків, не обладнаних ліфтами, становить 0,45 грн.; для «хрущовок» та «гостинок», обладнаних ліфтами, — 0,5 грн., не обладнаних — 0,4 грн.

Нова квартирна плата однакова для власників і державних квартир, і приватизованих, повідомляє «Інтерфакс-Україна».

Хліб завозять і вивозять, а грошики — до кишені

Київська міськрада має намір звернутися до Генеральної прокуратури України та прокуратури Києва з проханням розслідувати факти незаконного вивезення зерна з України.

Рішення про надіслання депутатського запиту було ухвалено на засіданні Київради минулого четверга.

За словами міського голови Олександра Омельченка, починаючи з серпня 1999 року з України вивезено близько 5 млн. тонн зерна «з тим, щоб згідно з постановою Кабінету Міністрів від 26 грудня 1999 року завезти потім в Україну 1,5 млн. тонн зерна, тільки за ціною удвічі більшою».

Бюджет пішов «по базу». Невдовзі повернеться

Кабінет Міністрів розглянув і погодився з базовими позиціями державного бюджету на 2001 рік, повідомив міністр фінансів Ігор Мітюков.

За його словами, проект держбюджету складають на нових податкових підвалинах, що ґрунтуються на затвердженому раніше урядом у рамках підготовки проекту Податкового кодексу переліку податків і зборів. Його доходи, за попередніми прогнозами, становитимуть близько 42 млрд. грн. Та, оскільки нову податкову базу ще не прийнято, міністр наголосив на необхідності якнайшвидшого розгляду Верховною Радою переліку податків і зборів та їх ставок для продовження бюджетного процесу. Таким чином, проект бюджету начебто пішов «по базу». Невдовзі повернеться.

(Закінчення на 2-й стор.).

Передплата-2000

Спробуй і виграй!

Триває передплата газети «Голос України» на друге півріччя 2000 року. Традиційно «ГУ» проводить серед своїх передплатників розіграш заохочувальних призів. Тим, хто зробив свій вибір і передплатив нашу газету на 6 місяців — до кінця року, потрібно надіслати до редакції копію передплатної квитанції. На конверті обов'язково зробіть позначку «Передплата-2000». Розігруватимуться найрізноманітніші призи. І все це завдяки нашим спонсорам:

30. ВАТ «Луцький завод продтоварів» (голова правління Василь Рубчук) — ящик маргарину.

31. Товариству «Торговий дім «Логос» (генеральний директор Валентина Матіщук) — набори продовольчих товарів.

▪ *Офіційне звернення до українського народу президента США Білла Клінтона 5 червня на Михайлівській площі столиці транслюватиме у прямому ефірі телеканал «1+1».*

▪ *Київська міська рада затвердила бюджет столиці на 2000 рік у розмірі 2127 млн. грн.*

▪ *Уряд України схвалив проект постанови про дозвіл митного оформлення автомобілів, старших 8 років.*

А квартплату підвищують

P. S.

ЗАКОН УКРАЇНИ

Про внесення змін до деяких законів України у зв'язку з прийняттям Закону України «Про джерела фінансування органів державної влади»

У зв'язку з прийняттям Закону України «Про джерела фінансування органів державної влади» Верховна Рада України **постановляє:**

І. Внести зміни до таких законів України:

1. Частину другу статті 19 Закону України «Про нотаріат» (Відомості Верховної Ради України, 1993 р., № 39, ст.383) доповнити реченням такого змісту: «Кошти, одержані від надання таких додаткових послуг, спрямовуються до Державного бюджету України».

2. Частину третю статті 18 Закону України «Про телебачення і радіомовлення» (Відомості Верховної Ради України, 1994 р., № 10, ст.43) викласти у такій редакції:

«Реєстраційний збір перераховується до Державного бюджету України».

3. Частину другу статті 17 Закону України «Про органи реєстрації актів громадянського стану» (Відомості Верховної Ради України, 1994 р., № 14, ст.78; 2000 р., № 9, ст.67) доповнити реченням такого змісту: «Кошти, одержані від надання таких додаткових послуг, спрямовуються до Державного бюджету України».

4. У першому реченні пункту 1 статті 7 Закону України «Про державний матеріальний резерв» (Відомості Верховної Ради України, 1997 р., № 13, ст.112) слова «та коштів, отриманих у результаті застосування фінансових санкцій» виключити.

5. У частині першій статті 37 Закону України «Про Національну раду України з питань телебачення і радіомовлення» (Відомості Верховної Ради України, 1997 р., № 48, ст.296) слова «та за рахунок коштів, що надходять на поточний рахунок «Суми за дорученням» Національної ради в межах 20 відсотків суми, яка надійшла за рік» виключити.

ІІ. Цей Закон набирає чинності з дня його опублікування.

Президент України Л. КУЧМА.

м. Київ,
11 травня 2000 року.
№ 1709-ІІІ

Не всі пройшли чистилище

Вечірнє засідання 1 червня

Парламентська хроніка

Машина голосування, запущена зранку, справно працювала весь день, видаючи на-гора нові й нові закони. Після прийняття змін до Закону «Про фіксований сільськогосподарський податок» (270 голосів) та до закону про боротьбу з нелегальною міграцією народні депутати розглядали законопроекти за скороченою процедурою. Перший з них — про обрання та звільнення суддів. Як видно, «судний день» буває і для них самих. Абсолютна більшість пройшла парламентське «чистилище», і лише троє не отримали підтримки. Це Фелікс Степанович Відибура (Дніпродзержинськ), Володимир Васильович Данко (Львів) та Віктор Степанович Заборовський (Свалява Закарпатської області).

Депутат Сергій Терьохін подав проект закону про внесення змін до Закону «Про податок на додану вартість» (стосовно встановлення окремого порядку визначення дати виникнення права на податковий кредит для платників податку). Документ спрямовано на боротьбу з тіньовою економікою і водночас — на захист вітчизняного товаровиробника. Однак за його прийняття спершу проголосували тільки 153 депутати. Повторне голосування додало лише... два голоси.

У чому причина? Ситуацію пояснив керівник фракції комуністів Петро Симоненко: наша фракція, сказав він, висловилася не проти закону, а проти порушення головуючим процедури, передбаченої Регламентом. Варто зазначити, що під завісу засідання переголосування цього закону дало позитивний результат.

Голосування трьох наступних законопроектів дало невтішні результати: 193, 151, 187 голосів «за».

Гострі зіткнення позицій спричинило обговорення проекту постанови про неприйнятність закону про місто-герой Севастополь. Сесії було подано три варіанти. Складність проблеми полягає в особливому статусі цього міста, про що записано і в Конституції України. Мобілізувавшися, більшість усе-таки набрала 240 голосів за постанову.

Два наступні законопроекти — щодо скасування рішення про прийняття закону «Про внесення змін до Закону України «Про телебачення і радіомовлення» та проект закону про зміни у складі комітетів Верховної Ради (щодо упорядкування членства в комітетах народних депутатів, обраних на керівні посади 1 та 22 лютого 2000 року) — підтримки депутатського загалу не здобули. Останній проект взагалі вирішено зняти з обговорення.

Народні обранці прийняли постанову про внесення змін до постанови Верховної Ради «Про питання управління державним майном, яке забезпечує діяльність Верховної Ради України».

На завершення депутати знову повернулися до питання про доцільність заборони тимчасових слідчих комісій. Голова профільного комітету В. Омеліч, депутати С. Сільченко, О. Мороз зазначали: річ не в тому, що такі комісії не потрібні, а в тому, що хтось боїться їх розслідувань. Зрештою, погодилися повернутися до питання про відновлення слідчих комісій і вирішити, бути їм чи ні.

Іван ДМИТРЕНКО.
Фото Сергія КОВАЛЬЧУКА.

Опозиція у Верховній Раді: чи потрібен тимчасовий закон?

Ранкове і денне засідання 2 червня

Дискусія навколо законопроектів про парламентську опозицію вийшла на глобальний рівень: що таке демократія взагалі. На розсуд депутатів винесено два законопроекти: Володимира Філенка «Про політичну опозицію у Верховній Раді України» та Олександра Карпова і Віктора Медведчука «Про парламентська опозиція». В. Філенко стверджує, що без такого кроку —прийняття окремого закону про опозицію — політична ситуація в Україні може погіршитися, адже нині не маємо потужних інститутів демократії: ані сильних партій, ані вільних ЗМІ. Автор законопроекту визнавав, що він має мінімальні шанси проходження у ВР. І багато інших депутатів вважають, що питання парламентської опозиції мають бути виписані у законах про Регламент і про політичні партії. Однак, оскільки прийняття закону про Регламент — справа не одного дня, В. Філенко пропонував затвердити свій законопроект, як тимчасовий, на 5—10 років.

Доповідач другого законопроекту про парламентську опозицію О. Карпов аргументував його розробку тим, що демократія —це не права більшості, а гарантії прав меншості. Другий законопроект, на відміну від першого, орієнтовано на президентсько-парламентську форму правління. А перший —на парламентсько-президентську чи навіть парламентську. О. Карпов визнав, що в світовому досвіді таких законів немає. Але ці моменти врегульовано в інших документах.

Нинішня парламентська опозиція — комуністи, соціалісти, прогресивні соціалісти — були категорично проти прийняття будь-якого варіанта закону про опозицію. Мовляв, кожен депутат, як і кожна людина, за Конституцією має рівні права незалежно від політичних поглядів.

Комітет ВР з питань правової політики вирішив, що ухвалювати закон про парламентську опозицію недоцільно. І рекомендував сесії відхилити обидва законопроекти. Норми діяльності парламентської опозиції, на думку членів комітету, слід врегулювати в законі про Регламент. Більшість депутатів — і правих, і лівих — до того ж вважають, що спочатку треба закріпити законодавчо (через зміни до Конституції) право парламенту формувати уряд.

Сесія також розглянула проект закону про проведення у Львівській області експерименту з підвищення ефективності роботи державних цільових фондів. Уряд пропонував доручити Пенсійному фондові України виконувати не лише свої функції, а й функції фонду зайнятості. Профільний комітет запропонував прийняти його за основу.

Складну проблему порушив у законопроекті про внесення змін до деяких законодавчих актів щодо попереднього ув'язнення депутат Олексій Шеховцов (СоцПУ). Він пропонував обмежити утримування підозрюваних у скоєнні злочинів під вартою до винесення вироку суду 18 місяцями, розгляд справи в судах — 3 місяцями (для нетяжких злочинів), 6 місяцями — (для тяжких злочинів). Адже нині є випадки, коли люди за підозру у викраденні куртки чи курки сидять у СІЗО по 3—5 років. Депутати рекомендували врахувати ці норми в новому Кримінальному кодексі.

Парламент також розглянув зміни до Арбітражного процесуального кодексу (щодо забезпечення захисту прав підприємців), зміни до законів про сільськогосподарську кооперацію, ветеринарну медицину, підприємства в Україні.

Юліана ШЕВЧУК.

Віруючі викидають номери

Проблема державного реєстру фізичних осіб — платників податків набула загальнодержавного характеру. Для обговорення цієї теми в Києві було проведено прес-конференцію за участю заступника голови ДПА України Володимира РОСОЛОВСЬКОГО.

Світова практика довела, що система реєстру є передовою технологією забезпечення соціальних функцій держави. Справді, вона значно спрощує (а не ускладнює, як дехто вважає) контроль за доходами фізичних осіб. Для наочності наведемо такий приклад. В Україні мешкає близько восьмисот чоловіків, яких звуть Микола Іванович Шевченко. А деякі з них навіть в одній місцевості й народилися одного року. Є навіть випадки народження в один день. А якщо порахувати, в скількох місцях кожен з них теоретично може отримувати зарплату?

Отже, як і в усіх цивілізованих державах, в Україні почали використовувати ідентифікаційні номери. На сьогодні їх присвоєно 40,3 мільйона. Але є й інша, не менш цікава, цифра — з 1998 року по цей час 51910 громадян звернулися до ДПА України із заявами про відмову від ідентифікаційного номера. І хоча останні становлять лише 0,13 % від загальної кількості, турбує підстава — релігійні переконання. Причому вимоги заявників відрізняються. Одні взагалі не бажають бути «пронумерованими», інші вже мають ідентифікаційні номери, але бажають якнайскоріше їх позбутися, третіх хвилює наявність у номері трьох шісток. Гадаю, не треба пояснювати, яке значення деякі люди надають цій комбінації цифр.

Із вимогами останніх податківці впоралися досить легко. Для цього було достатньо лише замінити одні номери на інші. З іншими заявниками — складніше. Проблему не розв'язало навіть внесення змін до статті 1 Закону України «Про Державний реєстр фізичних осіб — платників податків та інших обов'язкових платежів». Нагадаємо, статтю було доповнено частиною другою такого змісту: «для осіб, які через свої релігійні або інші переконання відмовляються від прийняття ідентифікаційного номера та офіційно повідомляють про це відповідні державні органи, зберігаються раніше встановлені форми обліку платників податків та інших обов'язкових платежів. У паспортах зазначених осіб робиться відмітка про наявність у них права здійснювати будь-які платежі без ідентифікаційного номера».

Як і передбачалося, наведена редакція спричинила ще більше неузгодженостей. По-перше, під фразою «інші переконання» можна розуміти все, що завгодно. По-друге, відмітка у паспорті одразу свідчитиме про ставлення громадянина до релігії, внаслідок чого виникає конфлікт одразу з декількома статтями Конституції України. По-третє, як повідомив В. Росоловський, на цей час жодна з організацій не виявила бажання ні вносити відмітки до паспортів, ні видавати віруючим документи, які свідчили б про їх належність до релігійних конфесій.

Отже, одразу розв'язати проблему не вдалося. Ідучи назустріч віруючим, ДПА України дозволила підприємствам, установам та організаціям у квартальній звітності використовувати замість номерів паспортні дані за умови, що це єдине місце, де працівник отримує зарплату. Для цього громадянинові достатньо подати заяву про відмову від номера. Водночас було призупинено адміністративні стягнення, які пов'язані з невикористанням ідентифікаційного номера.

Не заплющують очі на цю проблему й у Верховній Раді України, на розгляді якої зараз проект закону України «Про внесення змін до Закону України «Про державний реєстр фізичних осіб — платників податків та інших обов'язкових платежів». У разі його прийняття реєстр фізичних осіб перетвориться на реєстр особових справ. Тобто буде знято головну суперечність: «нумеруються» не люди, як дехто помилково вважає, а тільки їхні особові справи.

На жаль, аргументи «проти» не вичерпуються відмовами від ідентифікаційних номерів з релігійних переконань. Уже стали популярні звинувачення ДПА України в тотальному контролі за особистістю, в порушенні у такий спосіб прав людини, гарантованих Конституцією України. З цього приводу В. Росоловський зауважив, що не варто плутати тотальний контроль за особистістю із законною функцією податкової служби — контролем за доходами громадянина.

Отже, слід погодитися з тим, що в сучасному суспільстві практика ідентифікаційних номерів не тільки загальновизнана, а й взагалі не має альтернатив. Інша річ, що деякі люди не хочуть платити податки. З цього, напевне, й слід виходити. До речі, цікаво було б дізнатися: скільки з заявників-відмовників виявили бажання відключити з релігійних переконань свій телефон або замінити його номер на інший, скасувати реєстрацію автомобіля, замінити паспорт, відмовилися від надання житлової площі. А чи викидав хтось із них гроші після того, як побачив на купюрі номер із певною комбінацією цифр?

Тож, може, все-таки варто відкинути емоції? Адже, якщо зробити виняток для насправді віруючих людей сьогодні, завтра в Україні може трапитися масове навертання до віри людей, які одну руку простягатимуть до Бога, а в іншій ховатимуть гаманця від податкових органів.

Олександр КУМЕЙКО.

Яка ж опозиція голосуватиме «за»?

Готуйте свічки

Енергетика

За січень-травень на енергоринок від запорізьких атомників уже надійшло 15,5 млрд. кіловат-годин електроенергії. ЗАЕС хоча дещо й знизила її вироблення в порівнянні з аналогічним періодом минулого року, та свій план виконує. Дається він колективу підприємства з кожним місяцем дедалі важче. Коштів за вироблену електроенергію ЗАЕС одержує ще менше, ніж торік. Жорсткі заходи до споживачів електроенергії, вжиті останнім часом урядом, дали лише тимчасові результати. Живими грішми на рахунок ЗАЕС надходить не більше 10 відсотків від вартості наданої електроенергії.

Дебіторська заборгованість уже сягнула 1 млрд. 720 млн., а кредиторська — 2 млрд. 70 млн. грн. Заборгованість перед бюджетом становить 777 млн., а із зарплати — 1 млн. 327 тисяч грн.

Неплатежі за надану електроенергію знову загострили соціально-економічну ситуацію на станції: наростає нова хвиля відпливу висококваліфікованих спеціалістів, через брак металу, сировини, запасних частин і комплектувальних під питанням вчасне проведення ремонту.

Володимир Пишний, який ось уже два місяці керує Запорізькою АЕС, убачає частковий вихід із нинішньої ситуації в ефективнішому використанні промислового потенціалу регіону, адресних поставках електроенергії підприємствам-споживачам, удосконаленні менеджменту заінтересованих сторін, на що, власне, й націлена антикризова програма Запорізької області.

Олександр АБЛІЦОВ.

Запоріжжя.

Фотофакт

Писанка — символ життя, віри, добробуту. Мешканці села Доброгостів Дрогобицького району на Львівщині увічнили писанку в пам'ятнику.

Фото Володимира ПЕСЛЯКА.

Вода, та вже не та

Нова хвиля занепокоєння здіймається у Дніпропетровську з приводу якості водопровідної питної води. У Дніпрі, з якого тут здійснюється водозабір, почали відбуватися незбагненні процеси, природу та причини яких поки що ніхто не може пояснити. Через насиченість синьо-зеленими водоростями за стислий час вода потемнішала. Тепер Дніпро «цвіте» не лише у літню спеку, а навіть і взимку. Як заявили у міськвиконкомі на природоохоронній колегії, негайно слід установити, що відбувається, та знешкодити «брудні» наслідки такої несподіваної халепи.

Микола НЕЧИПОРЕНКО.

Дніпропетровськ.

Бюджет пішов «по базу». Невдовзі повернеться

Уряд ставить собі завдання добитися ліквідації прихованого дефіциту

Актуально

(Початок на 1-й стор.).

Проект бюджету буде складено на підставі таких макропоказників: валовий внутрішній продукт — 178,8 млрд. грн. (держбюджет 2000 року обчислено з розрахунку ВВП 150,8 млрд. грн.), темп зростання ВВП —4%, середньорічне зростання споживчих цін — 14%, середньорічний курс долара — 6,73 грн., повідомляє «Інтерфакс-Україна».

Держбюджет на 2001 рік планується як бездефіцитний. Водночас І. Мітюков наголосив, що уряд ставить собі завдання добитися ліквідації прихованого дефіциту, який нині формується за рахунок недостатнього фінансування видатків бюджетних установ за енергоносії. Поки що уряд вніс до розрахунків бюджетних доходів надходження від приватизації в розмірі 4,5 млрд. грн., хоча відповідно до закону про держпрограму приватизації вони мають становити близько 10 млрд. грн.

Крім того, новий держбюджет передбачає надходження винятково у грошовій формі, у тому числі і до місцевих бюджетів.

Міністр фінансів заявив, що уряд знайде можливість збільшити заробітну плату бюджетникам, у тому числі вчителям, лікарям і працівникам культури.

Що ж до пенсій, то після остаточного погашення пенсійних боргів у 2000 році уряд розгляне можливість їх підвищення.

Загалом на соціальні витрати передбачають спрямувати 12% видатків держбюджету.

Час сушити сухарі!

Новинка чернігівського ВАТ «НОСТРОМ» та його білоруських партнерів «Сухарики чапаївські солоні» за досить короткий час набула великої популярності у Чернігові. Обласний центр став першим українським містом, мешканці якого скуштували продукт, виготовлений за спеціальною технологією з хліба. Скуштували його й учасники Дня Києва. І були дуже задоволені!

— Хлібні сухарі, — повідомив голова спостережної ради ВАТ «НОСТРОМ» Микола Неборак (контактний телефон 10-14-22), — які ми виробляємо та розповсюджуємо, призабуті ласощі недавнього минулого. Щоправда, наш продукт дещо модернізований, він має великий набір мікроелементів, дуже корисний для здоров'я. Сухарики вельми сподобалися любителям пива — вони стали серйозним конкурентом риби. Їх також можна поєднувати з бульйоном, чаєм, молоком, квасом.

У ВАТ «НОСТРОМ» упевнені, що їхні «ЧАПСИ» (так скорочено називаються пакетики з сухариками) незабаром «створять» чимало нових робочих місць в Україні.

Сергій ПАВЛЕНКО.

Чернігів.

Спорт

Прем'єра без головного режисера

Футбол. У попередньому числі нашої газети ми опублікували технічні дані товариського матчу національних збірних Англії та України. Варто, либонь, додати, що на трибунах старого бідолахи «Вемблі», який незабаром зруйнують, мов Карфаген, зібралися 55 900 глядачів. І серед них — три з половиною тисячі під синьо-жовтими прапорами. З усіх кінців Великої Британії прибули підтримати своїх місцеві українці. А яким дружним і потужним виявився хор, котрий співав «Ще не вмерла Україна»! Приємно було, слово честі.

І наша команда епізодами також радувала. Але два прикрі прорахунки захисту, і надії бодай на нічию розтанули, мов цукор у склянці гарячого чаю.

На жаль, через стан здоров'я не зміг прибути до Лондона головний режисер прем'єрного матчу з українського боку Валерій Лобановський. Немає сумніву, його присутність у колективі додала б сил футболістам.

Отож на післяматчеву прес-конференцію прийшли асистенти Валерія Васильовича — **Леонід Буряк та Володимир Веремеєв.**

Л. Б. — Якби мали більше таких суперників у товариських поєдинках, як англійці, то користі було б дуже багато. Гадаю, гра вдалася, було на що подивитися. Щоправда, мали проблеми, які пов'язані з тим, що легіонери вже давненько завершили сезон. Однак навіть цей програний матч можемо віднести до свого активу.

В. В. — У таких серйозних двобоях здобуваєть цінний досвід молоді гравці, як-от: Тимощук, Воробей, Мороз. Якби була можливість, то випустили б на поле ще чимало кандидатів. Одне слово, як на нас, матч з Англією піде нам на користь. Хоча в нас і були сумніви стосовно доцільності його проведення для нашої команди.

— А чи мали зв'язок із головним тренером?

Л. Б. — Так. У перерві між таймами.

А ось що сказав після зустрічі один з найпомітніших у складі господарів, півоборонець Стів Макманаман:

— На початку першого тайму українці створили для нас чимало проблем. Особливо їхній лідер Шевченко. Ми вочевидь поступалися активному суперникові особливо в ефективності володіння м'ячем. Скажу, що Україна мені побачилася добре. організованою, класною командою. Українці мають більше засмутитися результатом, ніж своєю грою...

(Закінчення на 5-й стор.).

У номер

■ **Вашингтон**

Обвинувачення — ще не вирок

Американське федеральне велике журі висунуло минулого четверга обвинувачення проти колишнього українського прем'єр-міністра Павла Лазаренка.

Екс-прем'єра України, котрий виїхав до США в лютому 1999 року, американська юстиція звинувачує в тому, що він намагався «відмити» 114 млн. доларів, які отримав незаконним шляхом та перевів на зарубіжні рахунки в 1994—1999 роках.

Крім того, проти П. Лазаренка висунуто обвинувачення у вивезенні майна, що отримане незаконним шляхом. Також американські правоохоронні органи стверджують, що мають свідчення про отримування П. Лазаренком хабарів від організацій та приватних осіб за ведення бізнесу в Україні. За їхніми даними, екс-прем'єр відкривав рахунки у Швейцарії й інших країнах, які використовував для приховування походження грошей, повідомляє «Інтерфакс-Україна».

■ **Сімферополь**

Спільно — проти порушників кордону

Урядові нагороди і цінні подарунки отримали українські морські прикордонники через місяць після того, як застосували зброю на поразку проти шхун знахабнілих турецьких браконьєрів.

Їх вручив командувач прикордонних військ, генерал-лейтенант Борис Олексєєнко. Окрім цього, офіцерам і мічманам вручено ключі від десяти квартир.

За словами командувача, 24 червня в Україні планується підписати домовленості з російськими прикордонниками щодо спільного проведення операцій проти нелегальних мігрантів і контрабандистів. Найближчим часом з метою спільних дій у критичних ситуаціях на українських кораблях буде встановлено й радіостанції турецької берегової охорони. Міцнішає міжнародне співробітництво наших прикордонників і з румунськими колегами.

■ **Одним абзацом**

■ **Завтра в смт Березна, що на Чернігівщині, відбудеться свято народної творчості, приурочене до 105-ї річниці з дня народження композитора, педагога, диригента Григорія Верьовки.**

■ **У містечку Христинівка Черкаської області під час спроби розукомплектування трансформаторної підстанції загинув, уражений струмом, відомий місцевий спортсмен Руслан К.**

■ **Найбільше довгожителів на Тернопільщині — у селах Шумського району. Людей, яким виповнилося 90 і більше років тут 104. З них — 84 жінки.**

■ **У Львові триває міжнародна виставка дитячого мистецтва, у якій беруть участь маленькі митці з Болгарії, Сербії, Румунії, Словенії, Македонії та України.**

■ **Визначено переможців Всеукраїнського конкурсу бізнес-планів підприємницької діяльності серед молоді. Перше місце в номінації «Молодий підприємець» посіла Світлана Бубенко з Харкова.**

■ **Полтава**

І подарунки до смаку перемозі

Уже кілька десятиліть поспіль у колективі ВАТ «Полтавський турбомеханічний завод» щовесни відбуваються конкурси майстерності молодих робітників, повідомляє наш власний кореспондент Григорій ГРИНЬ.

Цього разу кращими було визнано токаря цеху турбозапчастин Сергія Голуба та фрезерувальника інструментального цеху Юрія Гонтового. А моральне задоволення від перемоги було підкріплене й цінними подарунками, які вручив молодим робітникам почесний директор підприємства, народний депутат України Леонід Гусак.

Фото Миколи БЕЗНОСА.

США звинувачують Лазаренка у «відмиванні» 114 млн. доларів

Борис Клімчук: «Я ніколи не називав себе хазяїном області»

Це не той випадок, коли роки — моє багатство

Особистість

Голову Волинської облдержадміністрації Бориса Клімчука представляти немає потреби. Скоріше, він може претендувати на титул «останній з могікан». Бо з тих керівників областей, хто 6 років тому виграв прямі вибори, Борис Клімчук залишився один, решта — або канули у політичне небуття, або перейшли на дипломатичну роботу.

— З таким багажем досвіду зараз, напевне, працюється легше, аніж на старті політичної кар'єри?

— Це не той випадок, коли роки — моє багатство. Навпаки, нині працювати важче, бо люди —інші. Ними вже так просто не покомандуєш, треба вчитися розмовляти з ними інакше.

— А як?

— Тією мовою, якою вони володіють. Адже вони, як кажуть у нас на Волині, дають собі раду, тобто роблять свою справу. А такими людьми не покомандуєш, як колись. Вони вже самостійні.

— Тобто сьогодні адміністратор повинен бути і політиком?

— Так, попри те, що я сказав: не вважаю себе політиком. Але ніколи я не називав себе і хазяїном області. Хазяїном може бути господар заводу, фабрики, акціонер, власник землі...

— Ваші колеги не зверталися з проханням передати досвід політичного виживання?

— Стиль управління — це не досвід, а, скоріше, характер людини. Окрім того, мій досвід не підходить для тих, хто приходить на дев'яту, а о вісімнадцятій замикає кабінет.

Ми обмінюємося думками, ідеями. Якщо хтось запозичив щось у мене, то я за це гроші не прошу.

— Ми стали свідками, як ви прощалися з першими відвідувачами. «Поклади свою образу в кишеню» — така заключна фраза...

— А ще я сказав: «На гордих воду возять». Не можна ображатися. Особливо тепер, коли відбуваються такі трансформаційні процеси.

Це — жителі села Радомишль Луцького району. Вони вирішили розділити свою господарку. Окрім того, 150 селян стали одноосібниками. Отож довелося півтори години розставляти акценти у їхній суперечці. Зійшлися на тому, що треба негайно сіяти. Потім представники всіх сторін підготують пропозиції щодо поділу майна.

Я не часто вникаю у такі конкретні справи, але інколи йду на це свідомо, щоб зрозуміти процеси, які відбуваються в суспільстві.

— А таких конфліктів багато?

— Дуже багато. І це мене радує. Бо в конфліктах беруть участь небайдужі люди.

Відсутність конфліктів може означати або те, що в селі сильний лідер, або — повну байдужість і апатію. А це вже страшно.

Тому конфлікти, подібні до сьогоднішнього, у мене не викликають ані роздратування, ані невдоволення.

Я не сумніваюся: ці процеси триватимуть і наступного року — дедалі більше людей захоче господарювати самостійно. Сьогодні на це зголосилося 13,5 тисячі жителів області. Отож у приватній господарці відтепер більш як 220 тисяч гектарів землі.

— Борисе Петровичу, фактично ви перший волинянин, який опинився на чолі області...

— Отак? Серйозно? Не знаю... Це, мабуть, правильно. Хоча серед моїх заступників є і одесит, і чернігівець, і рівненчанин...

— Однак, з другого боку, мабуть, вам і важче. Бо коли заїжджаєте до батьків, то люди, напевне, вам несуть свої образи, проблеми, просять допомоги.

— Люди, з якими я зустрічаюся, дрібних проблем не несуть. Можливо, щадять мене. Я з ними контактую і знаю про них усе.

Мама розказують, тато. Я сиджу, їм борщ, а батьки переказують останні сільські новини. Бо вони мусять виговоритися, поділитися усім зі мною. Я для них не тільки син, а й слухач...

А люди не обтяжують. Хоча із сільськими проблемами йдуть сміливо. Зараз допомагаю будувати церкву. Вирішили з місцем для сільського цвинтаря. «Украгротехсервіс» на колишньому заїжджому дворі побудував невеликий готель, заправку, стоянку і кафе. Казали: це — Клімчукове. Він для себе будує. (Сміється). Довелося моєму заступникові писати до газет, що не Клімчукове. Воно направду не моє. (Продовжує сміятися). Отака от колізія.

А коли господарство розділилося на кілька, ми вирішили сільський млин закріпити за сільською радою. Млин був у податковій заставі. І група людей хотіла його придбати у власність. За 9 тисяч гривень. Я допоміг районній владі, а та передала його сільській раді. Хай громада користується. Хай млин служить людям. Усім. І потім: хай сільська влада вчиться мати свої підприємства.

Оцей, до речі, маленький досвід я рекомендував розповсюдити по всій області. І знаю: уже в доброму десятку сіл він реалізований.

— До речі, «Голос України» розповідав про ініціативу однієї з місцевих рад у Локачинському районі. Ви можете назвати ще кілька подібних прикладів?

— Можу. Щонайменше чотири ради в Маневицькому районі працюють потужно, вміло використовують законодавство, проявляють ініціативу. Є приклади хорошої роботи в Любомльському і Володимир-Волинському районах та ряді інших. Скажімо, у Камінь-Каширському громада села Великий Обзир прийняла рішення зберегти дільничну лікарню. Відремонтували її, побілили, довели до ладу... А обласна влада допомогла з апаратурою, відремонтувала дорогу.

Головне: люди зрозуміли і не надіються, що їхні проблеми вирішить держава чи добрий губернатор. Люди розуміють: це — їхнє, це їм треба. І, слава Богу, дільнична лікарня отримала нове життя.

Звісно, основний тягар все-таки несе обласний бюджет. Але, якщо будується в селі школа, то гроші туди вкладаються і районні, і сільської ради. Хай небагато — 2000 гривень, проте селяни розуміють: ця школа збудована і на їхні гроші, а значить, вона їхня.

Може, це — мої заморочки, але, як каже мій батько: інакше нам удачі не бачити.

— Злі язики подейкують про ваш перехід на дипломатичну роботу. Навіть вашу поїздку під час відпустки до друга Сергія Устича у Словаччину витлумачили як мандрівку за досвідом.

— Люди, мабуть, добра мені хочуть. Бачать, я — «підтоптаний» губернатор, і хочуть, щоб я дістав легшу працю. Жартую.

Не думаю, що з мене буде найкращий дипломат, хоча, може, і впорався б і з цією роботою, якби трохи навчився. Всьому треба вчитися.

Я не думаю над цим. Ніколи. По-перше, літа вже такі... Хоча, якщо чесно, така думка інколи буває. Але, щоб вона мене свердлила, мучила — ні, такого немає.

Не можна, звичайно, триматися за владу, зціпивши руки. Це — робота. Владу дав Президент. Президенту приймати рішення — у нього є критерії оцінки нас, голів адміністрацій. Вважає, що я потрібний на цій посаді для держави, для області, — вдячний йому за довіру і намагатимуся й надалі добре виконувати свою роботу.

До речі, в березні минулого року під час зустрічі з обласним активом я повторив у присутності Президента: «Служить — не грех, прислуживаться тошно». Вважаю: я — служу.

— Одна з провідних газет області «Луцький замок» надрукувала на початку року статтю «Сьогодні Борис Клімчук — голова адміністрації, завтра...», у якій спробувала вгадати ім'я вашого наступника. А ви його знаєте?

— Є офіційний кадровий резерв, який я підписав як керівник області. Там 5 чи 6 осіб. Люди, які мають досвід державної служби. Усі вони гідні обійняти цю посаду. Коли мене запитають, я, звичайно, свою точку зору висловлю.

Єдине, на чому наголошу: за всі роки я не сказав жодного лихого слова на адресу своїх попередників. Жодного. Ніде.

Тобто вчинив нетрадиційно: отримавши три злощасні конверти (анекдот пам'ятаєте?), я не відкрив навіть першого. І не буду його відкривати. Це — моя принципова позиція.

Понад те, коли було потрібно, допоміг обом. І мене радує, що наші земляки продовжують служити державі.

Зізнаюся: на моє прохання традиційно, з першого року, група соціологів провадить опитування, під час якого вони просять оцінити або роботу обласної державної адміністрації, або — роботу Клімчука. І мені було б дуже зле і я не зміг би виконувати свої функції, якби результат був негативний. Тоді треба було б іти до Леоніда Даниловича, перепросити його і сказати: «Я все зробив, пробачте, але люди перестали вірити, йти за мною. А тому міняйте цю стару коняку на молоду, трохи жвавішу...»

У народі кажуть: старий кінь борозни не псує. А в мене є продовження цього афоризму: але добре, коли він може прокласти свою борозенку. Все-таки треба щодня прокладати нові борозни, бо все тече, все міняється. Дуже швидко.

— На закінчення розмови хочемо побажати успіхів і нових борозен у вашій роботі.

— Дякую.

Розмову вели Роман ЖИЖАРА, Володимир КОРОЛЮК.

Відкритий лист

Президенту України Л. Кучмі
Голові Верховної Ради України І. Плющу
Прем'єр-міністру України В. Ющенку
Трудовому колективу ВАТ «Лисичанськнафтооргсинтез»

Звертаємося до вас у зв'язку з проведенням конкурсу з продажу державного пакета акцій ВАТ «Лисичанськнафтооргсинтез» та процедурою банкрутства цього підприємства. Нас непокоїть та обставина, що конкурс проводиться з грубими порушеннями чинного законодавства, а отже, може бути визнаний недійсним. Таким чином, п'ятирічна історія продажу стратегічно важливого для економіки України підприємства може завершитися черговим, вже звичним, скандалом.

В оголошенні про проведення конкурсу надано невірну інформацію про кредиторську заборгованість ВАТ «Лисичанськнафтооргсинтез», яка не враховує борги перед внутрішніми кредиторами відповідно до наявних судових рішень та чинних угод. Крім того, умови конкурсу не передбачають визначеного «Положення про порядок проведення конкурсів з продажу пакетів акцій відкритих акціонерних товариств, створених у процесі приватизації» повного або часткового погашення чи реструктуризації заборгованості ВАТ «Лисичанськнафтооргсинтез» перед внутрішніми кредиторами. А це є також грубим порушенням чинного закону. До того ж, якщо взяти до уваги, що сумарні борги перед внутрішніми кредиторами, бюджетом та іноземним банком фактично перевищують вартість ВАТ «Лисичанськнафтооргсинтез», то саме належним чином оформлена реструктуризація боргів має стати єдиним прийнятним розв'язанням існуючої проблеми. Цей підхід також декларує Фонд державного майна України щодо підприємств, які банкрутують або можуть збанкрутіти в процесі приватизації.

При цьому треба особливо зазначити, що основні борги ВАТ «Лисичанськнафтооргсинтез» виникли ще у 1992—1993 роках через втручання державних органів в управління підприємством. Причину виникнення боргів викладено в листі об'єднання «Укрнафтохімпереробка» Держнафтогазпрому України від 22.01.97 р. № 04-366. Визнано, що борги ВАТ «Лисичанськнафтооргсинтез» «... створились згідно з Урядовим рішенням та розпорядженням Луганської облдержадміністрації в результаті відвантаження нафтопродуктів, вироблених із давальницької нафти, для потреб народногосподарського комплексу без оплати». Хоча загальновідомо, що на рівні споживача за надані нафтопродукти з нього була отримана відповідна оплата чи грошима, чи за бартером, чи заліком, чи ще якось.

Саме тому кредитори не раз зверталися до відповідних державних установ та до вищих посадових осіб країни з проханням звернути безпосередню увагу на забезпечення виконання ВАТ «Лисичанськнафтооргсинтез» своїх зобов'язань перед давальниками нафти, а також з проханням не допустити підміни закону адміністративними вказівками. Адже було очевидним, що такий підхід не тільки зашкодить давальникам нафти, а й надовго затримає надходження комерційної нафти на завод та призведе до різкого скорочення обсягів виробництва. Через безперспективність подальшого очікування погашення боргів кредитори ще у 1996 році порушили справу про банкрутство ВАТ «Лисичанськнафтооргсинтез», яку до цього часу розглядає Вищий арбітражний суд України. Але і за процедурою банкрутства укладені кредиторами з ВАТ «Лисичанськнафтооргсинтез» та затверджені судом угоди та графіки погашення боргу протягом трьох-п'яти років, завод і далі не виконує.

Такий тривалий розгляд нескладної судової справи та нехтування наявних боргів пояснюється масованим тиском на арбітражний суд з боку адміністрації ВАТ «Лисичанськнафтооргсинтез», урядових структур, Фонду держмайна України та інших владних органів, які, **не пропонуючи конкретних варіантів погашення боргу,** вимагають під виглядом вивчення питання призупинити, перенести, відкласти слухання справи про банкрутство. Виконавча влада давала надію ВАТ «Лисичанськнафтооргсинтез» на можливість уникнення від цивільно-правової відповідальності та провокувала його на повну бездіяльність не лише щодо проблеми погашення боргу, а й щодо пошуку конструктивних варіантів співробітництва, за яких можливо було відновити ефективне виробництво сучасного нафтопереробного комплексу.

То вже не дивне сьогоднішнє ставлення ВАТ «Лисичанськнафтооргсинтез» до боргів. Адже тепер боржник, зокрема, вимагає визнати недійсними договори на постачання давальницької нафти в обсязі 375 тисяч тонн, яка була перероблена у 1992—1993 роках, та угоду про надання розстрочки погашення боргу від 1997 року. У своїй аргументації відсутності боргів перед внутрішніми кредиторами ВАТ «Лисичанськнафтооргсинтез» дійшов до того, що просить суд визнати недійсним свій статут! У такому разі підписані з боку заводу документи є недійсними, а тому, на думку ВАТ «Лисичанськнафтооргсинтез», боргів немає. Але як тоді здійснювалася господарська діяльність ВАТ «Лисичанськнафтооргсинтез» та обраховувалися податки? Та як подивляться на таку пікантну власну правову інтерпретацію підприємницької діяльності акціонери ВАТ «Лисичанськнафтооргсинтез»?

Слід також зауважити, що з боку керівництва заводу та деяких урядових чиновників не раз висловлювалася думка, що нібито внутрішні кредитори поставили за мету розпорошити єдиний майновий комплекс ВАТ «Лисичанськнафтооргсинтез». Це аж ніяк не відповідає дійсності. Треба виходити з того неспростовного факту, що найбільш зацікавленими в стабільній, спокійній та ритмічній роботі заводу є його внутрішні кредитори. Ми погоджувалися відмовитися від стягнення пені та штрафів за неналежне виконання договірних зобов'язань та надавали розстрочку боргів на п'ять років тільки за умови неухильного та гарантованого їх погашення.

Вважаємо за необхідне доповнити умови конкурсу з продажу пакету акцій ВАТ «Лисичанськнафтооргсинтез» обов'язковим погашенням боргів перед внутрішніми кредиторами у визначеній угодами сумі та у відповідний термін. До цього зауважимо, що і Фонд держмайна України у своєму клопотанні до голови ВАСУ про зняття заборони на відчуження державного пакета акцій для продажу на конкурсі обіцяв визначити погашення боргів перед внутрішніми кредиторами як одну з умов конкурсу. Потрібно знайти компроміс, який полягає в тому, що завод не оголошується банкрутом, судова справа призупиняється на певний час, за який виробляються умови реструктуризації боргу, згідно з якими давальницькі нафтопродукти повертаються нам протягом наступних п'яти років. З моменту підписання графіків погашення боргу за рахунок отриманих коштів та перспектив погашення боргу кредитори готові поставляти нові обсяги давальницької нафти на комерційній основі з урахуванням того, що вироблені нафтопродукти реалізовуватимуться тільки в Україні. Це дасть змогу заводу працювати стабільно, бути прибутковим для акціонерів та розв'язувати соціальні питання трудового колективу.

Якщо такий підхід знайде розуміння керівників заводу і урядових посадових осіб, а отже, законно і справедливо буде розв'язано питання уникнення банкрутства заводу, продажу державного пакета акцій і задоволення боргів перед кредиторами, то це позбавить нас від потреби звертатися до відповідних судових інстанцій в Україні та в міжнародний суд про захист прав приватної власності.

У разі подальшого порушення наших прав, передбачених статтею 3 Конституції України про відповідальність держави перед людиною за свою діяльність (адже саме за розпорядженням державних органів було вилучено наші нафтопродукти); статтею 56 Конституції України, за якою кожен має право на відшкодування за рахунок держави чи органів місцевого самоврядування матеріальної та моральної шкоди, завданої незаконними діями чи бездіяльністю органів державної влади; статтею 41 Конституції України, згідно з якою ніхто не може бути протиправно позбавлений права власності, а примусове відчуження об'єктів права приватної власності може бути застосоване лише як виняток з мотивів суспільної потреби, на підставі і в порядку, встановлених законом, та за умови попереднього і повного відшкодування їх вартості; статтею 8 Конституції України, якою визначено, що норми Конституції України є нормами прямої дії, а звернення до суду для захисту конституційних прав і свобод людини безпосередньо на підставі Конституції України гарантується; статтею 55 Конституції України, відповідно до якої права людини і громадянина захищаються в суді, отже, в такому разі ми будемо вимушені звернутися до міжнародного суду.

Вважаємо, що без вашого втручання як конституційно найвищих посадових осіб держави сьогодні неможливо визначити компроміс інтересів щодо ВАТ «Лисичанськнафтооргсинтез» на рівні керівників заводу та виконавчих урядових структур. Враховуючи, що давальницькі нафтопродукти були вилучені за розпорядженням державних органів, то саме за безпосередньої участі державних органів треба реструктуризувати борги ВАТ «Лисичанськнафтооргсинтез» перед давальниками нафти та створити умови для їх повернення.

Просимо розуміння та підтримки.

З повагою кредитори ВАТ «Лисичанськнафтооргсинтез».

Продавав начальник «Артеміду», купляв Феміду

Повертаючись до надрукованого

Новин дві. Перша — порушено кримінальну справу, під час розслідування якої правоохоронці, нарешті, придивляться і до діяльності колишнього керівника фірми «Софія Київська» і екс-заступника міністра Мінагропрому В. Привалова. У публікації «Урядові гарантії — як дзеркало української корупції...» в нашій газеті від 20.01. цього року йшлося про те, як його фірма «з ласки» уряду й під обіцянки ощасливити сільгоспвиробників взяла закордонні кредити — 2,5 млн. дойчмарок, і не повернула їх. Приємного у тому, що факт підтверджується, для держави мало, але з огляду на дієвість журналістської (спільно з депутатами) праці — таки результат. Принаймні додається віри у те, що наші доблесні правоохоронні відомства пам'ятають про рядок у Кримінально-процесуальному кодексі: підставою для порушення кримінальної справи може бути повідомлення в ЗМІ.

Новина друга: маловтішна і для держави, і для нас —журналістів. Свого часу наша публікація «Більшовик» упирався, «Артеміда» здалася» («ГУ» від 3.04.1999 р.) про цинічне перетікання державно-народного майна у приватні начальницькі руки була сприйнята читачами небайдуже. З нашою газетою, як з прапором, стояли перед Калинівською райдержадміністрацією пікетувальники, редакція отримала колективне звернення-подяку більш як сотні сільських трудівників.

Нагадаємо. У публікації йшлося про те, як керівник сільгосппідприємства Анатолій Бондарчук зініціював зміну його власності з колективної в державну, перепідпорядкування одному з інститутів Академії аграрних наук і, отримавши право на відчуження майна, «переадресовував» собі й «своїм» людям державні автомобілі, допоміг безповоротно віддати комерсантам надбані сільськими трудівниками молокозавод, млин, пекарню, вагон-ресторан, магазин... За одним махом —на 2 млрд. 067 млн. 162 тис. 172 крб. (ціни 1994 року) основних фондів господарства. Паралельно заснував приватну «хвірму», у якої опинився той самий вагон-ресторан, а про долю іншого, відчуженого від сільгоспмайна, залишилося лише гадати...

Публікація писалася незабаром після того, як Анатолія Бондарчука, не запитавши по-справжньому про таке хазяйнування, призначили главою райдержадміністрації, себто доручили розпорядитися цілим Калинівським районом — одним з найбільших в області. Ми недвозначно і цілком справедливо вказували: який резон ризикувати з цілим районом — довіряти його людині з підмоченою репутацією. Невже в області така бідна лава запасних керкадрів? Тим паче, що, не встигнувши зігріти нове керівне крісло, А. Бондарчук приблизно уже через тиждень проявив деякі колишні нахили. Ми розповідали, як за рахунок бюджетних коштів району у хмельницької фірми для «рідного дитяти» глави адміністрації — «Артеміди» було закуплено за 180 тисяч гривень комбайн «Марал», але навіть упродовж трьох років господарство з «ласкавого споглядання» Анатолія Андрійовича, не поспішало внести до державних засік обіцяне за це зерно.

Ми недаремно згадали про історію з «Софією Київською», яка умудрилася так хазяйнувати за рахунок кредитів. Пізніше, уже після нашої публікації про «весілля в Калинівці», стало відомо, що цього разу «Артеміда» уклала кілька ризикованих договорів з україно-французьким СП «ДАКО» в Черкасах на закупівлю сільгоптехніки — майже на 2 млн. доларів. Під заставу оформили цукор і зерно, та де його взяти, коли з державою не розрахувалися.

У нагоді знову стала «стара любов» Анатолія Бондарчука до «Артеміди». «З благословення» А. Бондарчука зі складів Корделівського цукрозаводу протизаконно вивозять десятки тонн «артемідівського» цукру —недоторканної податкової застави, призначеної для погашення бюджетних боргів.

З якого це часу в головного державного мужа так болить голова за збитки комерсантів? І чому це господарство-боржник однієї форми власності «ближче до тіла», аніж орендарі й фермери, котрі сумлінно розрахувалися з державою, а забрати своєї частки цукру не могли. Невже лише тому, що учора цим боржником керував сам Бондарчук?

Здається, дарма податківці області заявляли про свавілля калинівського голови керівництву облдержадміністрації, розповідали про неподобство у пресі. Влада обмежилася традиційним — «покивала пальчиком». У тому числі й судова.

Редакція має дуже промовистий документ — рішення Ленінського райсуду Вінниці з приводу складеного Управлінням з боротьби з організованою злочинністю УМВС України у Вінницькій області протоколу про корупційні діяння А. Бондарчука. На думку правоохоронців, він порушив норми двох законів — про державну службу і про боротьбу з корупцією. Керівник району залишався засновником двох підприємницьких структур, «забув» внести до декларації про доходи деякі «копійки».

Розглядаючи справу, суддя Ленінського райсуду Л. Льовкін узяв до уваги «супераргумент» Анатолія Бондарчука: він, керівник району, не знав, що заяву про зміну засновника власного ж приватного підприємства слід посвідчити нотаріально. У свою чергу суддя, певне, не знав статті 68 Конституції України, де вказано, що незнання законів не звільняє громадянина від відповідальності. Власною забудькуватістю (так і зазначено у судовому рішенні) пояснив глава райдержадміністрації невнесення до декларації про доходи майже 700 гривень, отриманих від своєї колишньої «Артеміди». Припустимо, Анатолій Андрійович міг і не помітити у власній кишені цих «копійок», але ж чиновницька служба вимагає знати нормативно-правовий акт Кабміну, що зобов'язує держслужбовця упродовж року фіксувати усі свої доходи — щоб самому не забути й від підлеглих цього вимагати.

Погодився суддя Льовкін і з аргументом А. Бондарчука, що той і з іншим, співзаснованим ним у Вінниці, ТОВ «Промінь» «будь-яких зв'язків... після вступу на державну службу не підтримував... фактично підприємницькою діяльністю не займався», а отже, адмінпорушення не скоював. І це за того, що суду було достатньо зробити запит до облстатуправління, де йому підтвердили б — станом на 01.03.2000 року в єдиному державному реєстрі підприємств та організацій України Бондарчук Анатолій Андрійович ... значиться одним із засновників виробничо-торговельного товариства... «Промінь».

Чи не через такі аргументи малі і великі керівники по усій Україні уникають передбаченого законодавством суворого покарання — не лише звільнення з посади, заборони балотуватися у депутати або на виборні посади, а й елементарного штрафу?

Між тим з Калинівського району продовжують надходити нарікання на старі і нові «витівки» першого керівника. І занепокоєння калинівчан можна зрозуміти: відомо ж бо, яку «стовпову дорогу» відчуження державного майна в інтересах приватних осіб А. Бондарчук давно «вкатав» в «Артеміді». Непокоячись, калинівчани не перестають обурюватися: чому уже після публікації в «Голосі України» Київ двічі міняв перших керівників області, не звинувативши жодного хоча б у таких конкретних «матеріальних» грішках, а ось такий районний керівник — незмінно на посту.

Звісно, що зі столичних печерських пагорбів персона Анатолія Андрійовича не така вже й помітна. Так свого часу Київ «проморгав» главу «Софії Київської». Невже в історії з калинівським керівником чекають, доки той виб'ється у міністерські чиновники, аби ближче роздивитися?

Анатолій БЕНЬ.

Компенсації остарбайтерам можливі

У Відні завершилися переговори щодо компенсаційних виплат особам, які під час другої світової війни були насильно вивезені нацистами до Австрії. Про хід та підсумки віденської зустрічі розповідає учасник переговорів, народний депутат України, керівник робочої групи з питань міждержавних відносин по захисту жертв нацизму та учасників бойових дій у зарубіжних країнах Комітету Верховної Ради України у закордонних справах, керівник депутатської групи «Трудова Україна» Ігор ШАРОВ.

— Нинішній рік, ознаменований 55-річним ювілеєм Перемоги, приніс добрі вісті для тих, хто за часів воєнного лихоліття зазнав нацистської неволі. У березні в Берліні завершилися переговори, що тривали понад рік, про гуманітарні виплати колишнім жертвам нацизму.

У свою чергу федеральний уряд Австрії виступив з ініціативою виплатити компенсації остарбайтерам, у тому числі громадянам України. За даними Українського національного фонду «Взаєморозуміння і примирення» при Кабінеті Міністрів України в нашій державі нині проживають понад 40 тисяч осіб, які мають отримати такі виплати.

16—17 травня у Відні відбулася організована австрійським урядом міжнародна конференція з питань добровільних виплат особам, які під час другої світової війни були депортовані на територію Австрії і залучалися до рабської та примусової праці.

У конференції взяли участь урядові делегації Австрії, Білорусі, Польщі, Росії, Угорщини, України, Чехії.

Були в цілому погоджені положення проекту федерального закону щодо створюваного в Австрії Фонду примирення та тексти двосторонніх міждержавних угод, які мають бути підписані після ухвалення зазначеного закону Національною радою Австрії.

Австрійська сторона висловила надію, що закон буде прийнято до 7 липня цього року, тобто до завершення літньої сесії парламенту цієї країни.

За підсумками роботи конференції прийнято спільну заяву глав національних делегацій, в якій дана позитивна оцінка ініціативі австрійського уряду щодо добровільних виплат особам, що залучалися до примусових робіт на території Австрії.

У заяві визначено категорії осіб, які мають право на отримання виплат, та суми, які буде виплачено:

1. Особам, які перебували на рабських роботах, — 105 тис. австр. шилінгів (15 тис. ДМ).

2. Особам, які залучалися до примусової праці у промисловості, — 35 тис. австр. шилінгів (5 тис. ДМ).

3. Особам, які залучалися до примусової праці в сільському господарстві, — 20 тис. австр. шилінгів (2800 ДМ).

4. Діти, які були депортовані разом з батьками у віці до 12 років, отримають таку само суму, що й їхні батьки.

5. Особи жіночої статі, які народили дітей під час підневільної праці в Австрії, отримають додатково до зазначених виплат по 5 тис. австр. шилінгів (550 ДМ).

Загальна сума, що має бути виплачена Австрійським фондом примирення, становить 6 млрд. австр. шилінгів (приблизно 857 мільйонів ДМ).

Делегації, нагадавши про похилий вік жертв нацизму, ще раз наголосили на необхідності якнайшвидшого надання їм платежів, з чим погодилася австрійська сторона. При цьому було оголошено, що виплати здійснюватимуть в один етап. Цей момент істотно відрізняє австрійський проект закону від німецького, в якому зафіксовано двоетапність виплат.

Під час недавнього візиту в нашу країну Президент Австрійської Республіки Томас Клестіль оцінив результати конференції, що відбулася у Відні, як «дуже позитивні» і заявив, що остарбайтери з України отримають компенсації австрійського уряду ще цього року.

857 млн. DM мають бути виплачені Австрією остарбайтерам

Оголошення

ПП «Неміга» повідомляє про свою ліквідацію.

Претензії приймаються протягом двох місяців по тел. 224-91-04.

*Київське обласне державне підприємство по виробництву, заготівлі та збуту насіння овочевих, баштанних, квіткових культур, кормових коренеплодів та картоплі **«Сортнасінньовоч»** перетворюється у відкрите акціонерне товариство «Київсортнасінньовоч».*

*Арбитражный суд Луганской области (Луганск, пл. ВОВ, 3а) возбудил дело о банкротстве № 9/16б общества с ограниченной ответственностью **«Партия»** (адрес: Луганск, ул. Лутугинская, 89, р/с 26007023 в Восточно-промышленном КБ, МФО 304706, код 23471742). Кредиторам обращаться в месячный срок в арбитражный суд Луганской области.*

До відома громадськості!

Закрите акціонерне товариство **«Дім-G+»** що знаходиться за адресою: м. Київ, вул. Дніпровська Набережна, 13, тел. 553-76-30 подало до Національної комісії регулювання електроенергетики заяву про видачу ліцензії на право постачання природного газу споживачам за місцем здійснення заявленої діяльності на території України.

Від Академії медичних наук України

Академія медичних наук України, у відповідності до свого Статуту, повідомляє імена кандидатів у дійсні члени (академіки) і члени-кореспонденти АМН України, висунутих на підставі повідомлення в газеті «Голос України» від 04.04.2000 р. радами наукових установ та вищих учбових закладів, державними та громадськими організаціями, дійсними членами та членами-кореспондентами НАН та АМН України:

Кандидати у дійсні члени (академіки) АМН України за спеціальностями:

медична генетика — Кордюм Віталій Арнольдович;

фізіологія — Казаков Валерій Миколайович;

рентгенологія — Розенфельд Леонід Георгійович;

акушерство і гінекологія — Запорожан Валерій Миколайович;

патологічна анатомія — Зербіно Дмитро Деонисович, Романенко Аліна Михайлівна.

Кандидати у члени-кореспонденти АМН України за спеціальностями:

гігієна — Бардов Василь Гаврилович, Ванханен Володимир Вільямович, Воронцов Михайло Петрович, Григоров Юрій Григорович, Думанський Юрій Данилович, Нагорна Антоніна Максимівна, Проданчук Микола Георгійович, Хижняк Микола Іванович, Яворовський Олександр Петрович; **інфекційні хвороби** — Возіанова Жанна Іванівна; **кардіологія** — Амосова Катерина Миколаївна, Коваленко Володимир Миколайович, Нетяженко Василь Захарович; **патологічна фізіологія** — Алексевич Ярослав Ілліч, Міхньов Володимир Анатолійович, Сукманський Олег Іванович, Хомазюк Анастас Іванович, **педіатрія** — Антипкін Юрій Геннадійович, Коренєв Микола Михайлович, Майданник Віталій Григорович; **трансплантологія** — Баран Євген Якович, Денісов Віктор Костянтинович, Лоскутов Олександр Євгенович, Ніконенко Олександр Семенович; **хвороби вуха, горла, носа** —Заболотний Дмитро Ілліч, Іськів Богдан Григорович.

Футбол

Прем'єра без головного режисера

(Початок на 3-й стор.).

«В'язні» «Лутона» і «Стенстеда»

Про те, що в лондонських аеропортах "Лутон" і "Стенстед" заарештовано три наші літаки, ми дізналися вранці наступного дня після футбольної зустрічі на "Вемблі". Упродовж усього часу, мов сполохані птахи, виспівували наші стільникові телефони. В Україні непокоїлися, бо світові агенції передали про затримання в Лондоні. До речі, в цю розборку, як нам розповів віце-президент Федерації футболу України Володимир Лашкул, було втягнуто навіть прем'єр-міністрів обох країн — Тоні Блера і Віктора Ющенка, міністрів закордонних справ, транспорту, інших поважних чиновників. Одразу зазначимо, що вини ФФУ в конфлікті — жодної. Знову героєм скандалу стала компанія "Авіалінії України", яка заборгувала перед організацією "Євроконтроль" величезні суми з шістьма нулями — і не в гривнях, зрозуміло. Як дотепно пожартував один із колег, скоро доживемося, що заарештовуватимуть навіть українські ... триколісні велосипеди.

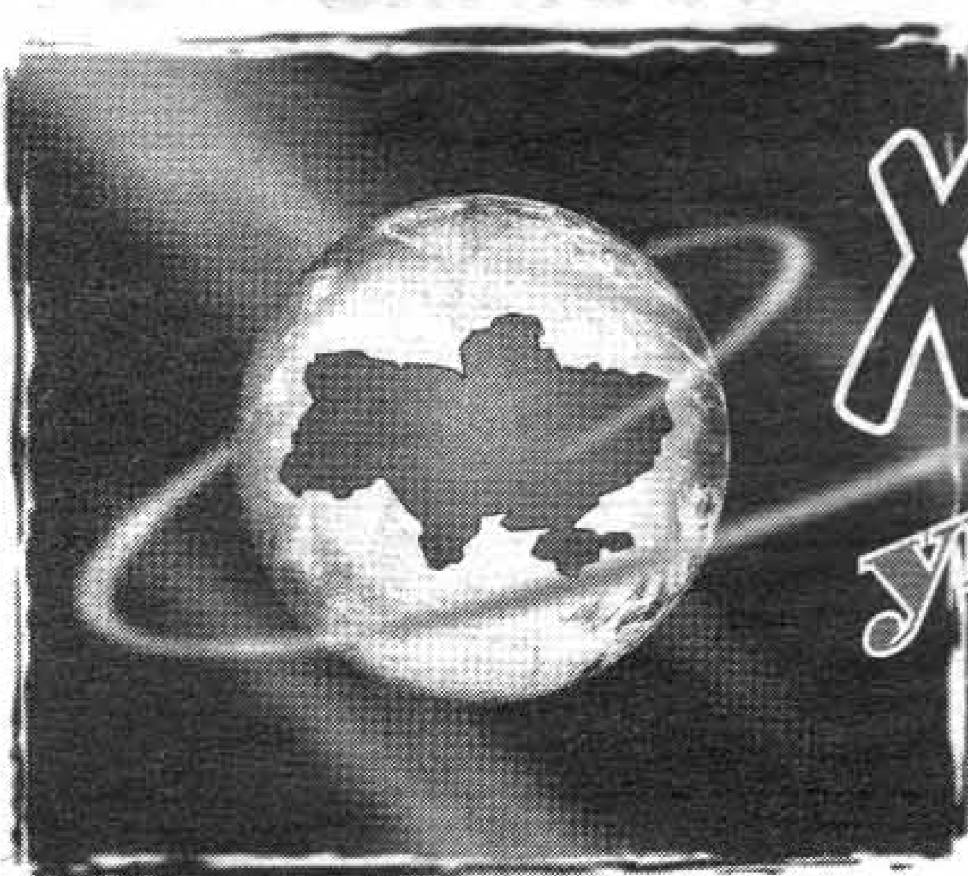
Вихід знайшли: зняли рейсовий літак "Боїнг" і вдень ним відправили команду. Потім полетів один із "Ту-134", а за ним — "Як-42" із журналістами на борту вилетів із запізненням на дві з половиною години. Особисто я жодного дискомфорту не пережив.

Як з'ясувалося, наш літак узагалі не належить "Авіалініям України", а зафрахтований. Тому і претензій до його власників та екіпажу не могло й бути. А от ще один "Ту-134" все-таки заарештували. Попереду переговори — 6 червня.

Віктор БРАНИЦЬКИЙ.

Лондон—Київ.

Наша редакція дякує ФФУ та компанії "Україна футбол інтернешнл" за допомогу в організації цього матеріалу.

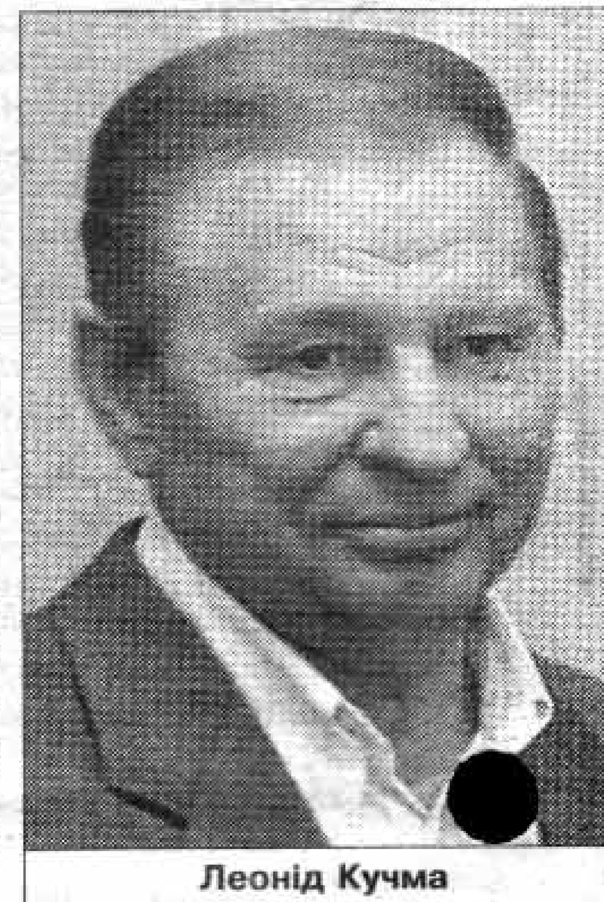
XX століття: українські акценти 1990 — 2000

№2

«Тобі, хто сяє, на
щоб смерть пере

Леонід Кравчук

В'ячеслав Чорновіл

Леонід Кучма

Українська політика (й зовнішня, й внутрішня) покликана бути такою мудрою й толерантною, що, говорячи про неї, здається, найкраще звернутися до поезії — піднятих фантазією Творця високих змістом слів. Тому в заголовок цього матеріалу поставлено рядки Вільяма Шекспіра в перекладі Дмитра Павличка, а в епіграфі буде використано чотиривірші Олега Ольжича.

У передостанньому випуску нашої серії публікацій ідеться про середину 90-х років, той час, який добре пам'ятає навіть молодь. І не лише пам'ятає, а й називається активним учасником нещодавніх акцій.

Валенса, Гавел, Бразаускас, Чорновіл, Кравчук, Квасьневський, Кучма

Держава не твориться в будучині,
Держава будується нині.
Це — люди — на сталь перекуті в огні,
Це люди — як брила камінні.
Не втішені власники пенсій і рент,
Тендітні квітки пансіонів, —
Хто кров'ю і волею зціпить в цемент
Безвладний пісок мільйонів.

Олег ОЛЬЖИЧ.
«Незнаному воякові» (1935 р.)

Україна, навіть перебуваючи у складі багатонаціональних державних утворень, завжди йшла своїм шляхом. У цьому віддзеркалюється, зокрема, національний менталітет нашого народу і його історичний досвід.

Не стали винятком й 90-ті роки, коли на європейських теренах розпочався процес утвердження, або відродження, державного суверенітету й незалежності країн — учорашніх учасників «соціалістичної співдружності» та Радянського Союзу. Самобутність українського шляху здобула свій вияв насамперед у тому, що до влади в Києві прийшли не радикально налаштовані лідери, подібні до Леха Валенси чи Вацлава Гавела, а спочатку прагматики-реалісти: Леонід Кравчук, а потім Леонід Кучма. Й це закономірно, адже рівновага в українському суспільстві тоді трималася на стосунках між двома протилежними, хоча й полярними, політичними силами: Компартією України й Рухом. Саме названим вище лідерам удалося оволодіти ситуацією й надати суспільним подіям в Україні організованого характеру. Як показник високого рівня стабільності державного життя слід сприймати цивілізований перехід влади від першого до другого президента України.

Про те, що появу незалежної української держави світ чекав і вітав, яскраво й переконливо свідчить процес визнання її. За грудень 1991 року Україну визнали 68 країн. Уже наступного дня після всенародного референдуму, на якому громадяни України підтвердили своє бажання жити в незалежній країні, про визнання заявили Канада й Польща, 3 грудня — Угорщина, 4-го — Латвія й Литва, 5-го — Аргентина, Болгарія, Болівія, Росія і Хорватія. 25 грудня Україну визнали США. Впродовж 1992 року Україну визнали ще 64 держави.

Зрозуміло, велике значення для нашої держави мало визнання її сусідами, особливо Росією. Вітаючи Україну одним із перших, уряд Бориса Єльцина сподівався все ж зберегти за Москвою роль керівного центру на всій території колишнього Радянського Союзу. Утворюючи СНД (Співдружність Незалежних Держав), Російська Федерація статус цієї міжнародної організації не визначала, що відобразилося й у документах, підписаних у Мінську. Разом із тим у названих документах наступними роками передбачалося утворення наднаціональних органів. Таким чином готувалася можливість перетворення з часом СНД на конфедеративний або навіть федеративний союз. До того ж про це заявляв і міністр закордонних справ Росії Андрій Козирев.

Минуле десятиліття існування незалежної української держави і час підтвердили правильність політики Києва щодо співпраці з колишніми радянськими республіками —потрібно розвивати насамперед двосторонні стосунки, що забезпечує в свою чергу реалізацію національних інтересів нових держав, зміцнюючи їхню незалежність.

Рух і КПУ – протистояння триває?

У середині 90-х зазнали змін і основні політичні сили нашої держави. Обидва крила: Рух і КПУ не зберегли єдності, й цим послабили свої позиції в суспільстві. Лівий фланг поповнився не лише Соціалістичною партією України, а й Прогресивною соціалістичною партією тощо.

З другого боку, Рух навесні 1993 року пережив відокремлення самостійної структури — Всенародного руху України на чолі з Ларисою Скорик та Миколою Поровським. Згодом Рух розколовся на дві різні за чисельністю організації, лідери яких і сьогодні (навіть по смерті В'ячеслава Чорновола!) продовжують робити заяви про обов'язкове об'єднання, але рухаються в політичному морі окремими кораблями. Якщо в Києві така тактика ще може набувати якогось пояснення (наприклад, мовляв, у такий спосіб можна охоплювати більшу аудиторію прихильників тощо), то в областях, а особливо східних та південних, відсутність єдності в лідируючій серед національно-патріотичних сил структурі негативно впливає на діяльність членів цієї організації. Додамо до цього ще повільне реформування економіки й загалом народногосподарського комплексу, відсутність єдності й взаємодії у середині 90-х років між гілками влади тощо — й матимемо одне з пояснень того, чому Україна з її чудовими можливостями для успішного розвитку в пострадянську епоху згодом різко загальмувала свій рух і нині докладає максимальних зусиль до того, щоб вийти з економічного глухого кута.

Проте навіть за умов непримиренного протистояння ідеологій, релігій, мов, традицій демократичні лідери незалежної України досягли значних результатів в утвердженні ідей державотворення.

Насамперед Україна уникла збройних конфліктів і силових способів розв'язання проблем, подібних до московських, коли російські збройні сили стали учасниками розв'язання суперечок між Президентом Російської Федерації та парламентом. Мирний розвиток подій — єдина умова руху (хай і повільного) до утвердження необоротності шляху нашої держави до заможного й самостійного державного життя.

Сказане вище стало, в свою чергу, можливим тому, що лідери 90-х років урахували гіркий досвід провідників Української Народної Республіки, які були засліплені пацифістськими ідеями соціалістів Володимира Винниченка й Симона Петлюри й фактично знищили тодішню українську армію (до речі, в російській армії тоді було майже чотири мільйони вояків-українців, мобілізованих царатом для участі в Першій світовій війні).

У жовтні 1993 року Верховна Рада прийняла воєнну доктрину, в якій проголошувалося, що Україна не бачить у сусідніх країнах супротивників, а її Збройні сили призначені винятково для гарантування національної безпеки.

На момент проголошення української незалежності на території нашої держави налічувалося 726 тисяч військовослужбовців колишньої Радянської Армії. Реформування українських Збройних сил розпочалося з їх скорочення до розумної достатності.

16 листопада 1994 року Верховна Рада ухвалила рішення про приєднання України до Договору про нерозповсюдження ядерної зброї за умови надання гарантій безпеки з боку ядерних держав. 5 грудня 1994 року в Будапешті президенти Російської Федерації, США та прем'єр-міністр Великобританії надали Україні гарантії безпеки. Окремі документи з надання Україні гарантій безпеки одночасно підписали глави Китаю та Франції.

Тяжкий пошук оптимального управління державою

Добре це чи ні, але, очевидно, до наших національних рис слід віднести певну консервативність. Наявність її у вітчизняному менталітеті виявилась у багатьох прийнятих рішеннях і на законодавчому рівні, і виконавчому. Наприклад, не було схвалено парламентом спробу перейменувати Верховну Раду в Національні збори тощо. Не сприйнято було й низку інших кроків. Наприклад, Леонід Кравчук у лютому 1992 року заснував Державну Думу України. Президент прагнув узяти на себе частину повноважень Верховної Ради. Певна логіка в такому крокові була — парламент, утягнутий до ідеологічного протистояння, не встигав адекватно реагувати на виклики часу й фактично гальмував законотворчі процеси в державі. Проте, наразившись на жорстку опозицію Верховної Ради, Леонід Кравчук змушений був через 9 місяців визнати, що Державна Дума — мертвонароджена, і вона була розпущена.

Леонід Кравчук вирішив, що для нього важливіше зміцнення виконавської вертикалі влади. В березні 1992 року Верховна Рада прийняла закон про заснування посади представника Президента. Цей інститут певною мірою зміцнив виконавську вертикаль влади. Разом з тим так і не було вирішено питання відносин між представниками Президента і головами обласних та районних рад. Невизначеними залишалися й відносини найвищих посадових осіб усередині виконавської гілки влади, передусім президента й прем'єр-міністра.

...че дня вершина, ...могти, потрібно сина»

Альгірдас Бразаускас

Вацлав Гавел

Александр Квасьневський

Борис Єльцин

кроків Леоніда Кравчука, націле-
на зміцнення виконавської гілки
и, можна ще згадати його указ про
рення надзвичайного комітету все-
ні Кабінету Міністрів з питань
ративного управління народним
одарством. Але й цей захід не дав
уваного результату (указ було від-
кано через два дні після його під-
ння).

врешті-решт, дійшло до того, що
тично найзначніший вплив на події
країні справили деідеологізовані
партійні прагматики, які посіли до-
міцн озиції в банківській сфері,
омисл ості та торгівлі, сільському
одарстві тощо й утворили так зва-
партію влади».

березні 1994 року відбулися вибо-
до парламенту за мажоритарною
емою на багатопартійній основі.
об но 338 депутатів із 450 на-
них сля довиборів у Верховній
зібралося 394 народних обранці.
е чотири партії дістали змогу утво-
парламентські фракції: комуністи
депутатів, Народний рух —22, Се-
ька партія — 21, соціалісти — 15.

літку 1994 року відбулися вибори
идента України. У другому турі
могу здобув Леонід Кучма. Голо-
Верховної Ради та його заступни-
було обрано відповідно Олексан-
Мороза та Олександра Ткаченка.
очолював Віталій Масол.

торичним досягненням провідни-
України середини 90-х років стало
няття в червні 1996 року Консти-
нашої держави, за якою живе Ук-
й ни

...лубчики, українські ...ти, невже вас досі ...ому навчити...»

ранкові рядки згадуються, коли
мки оглядаєш написане сучасни-
исьменниками: поезії, прозу, пуб-
стику, драматургічні твори...

Дивна метаморфоза сталася з нашими мислителями. Вони немовби злякалися отриманої свободи й замість того, щоб нарешті написати те, про що мріяли, душачися в міцних і ситих обіймах тоталітарного режиму, або замовкли, принишкли, ховаючись в тіні розкішних садів на власних заміських дачах, або ж тужно заголосили, шкодуючи за «втраченим раєм», де за певну плату їм дозволяли оспівувати радянське життя (зрозуміло, лише яскравими позитивними епітетами й порівняннями).

Від Дону до Сяну
Лежиш, осіянна.
Від Тігра з Єфратом лежиш аж до Осло й Баранович.
Вже сонце низенько,
Вже вечір близенько,
І я тобі, ненько, кажу по-синівськи «Добраніч...»
Твої Роксоляни
Попід «Брістолями»
Йдуть заміж по п'ять разів за ніч.
Гірка і пречиста, свята й ненависна,
Добраніч, вітчизно, добраніч, вітчизно, добраніч...

Читаючи цей зразок сучасної поетичної творчості (автор — Олександр Ірванець), не забуваймо, що є ще «модерніші». Наприклад, нігілістичний переспів вірша-шедевру Володимира Сосюри «Любіть Україну».

Наступного року святкуватимемо 10-річчя української незалежності. Якщо спробувати видати антологію поезій 90-х років, то, найпевніше, доведеться позичати творів у поетів попередніх десятиліть.

Аж ніяк не йдеться про дифірамби та гімни на честь виборення свободи. Йдеться про інтелектуальне високодуховне осмислення того, що відбулося. Його фактично немає. Та сама пустопорожня балаканина на телебаченні, де панують спотворені несприятливою добою псевдонародні герої, те саме продовження «літопису червоної епохи» в пресі. Тільки, звичайно ж, замість комунізму — національна ідея, замість Леніна та Брежнєва — Петлюра, Махно, Винниченко...

А «співці» ті самі. Тільки тепер без партквитків.

Невже розпався «зв'язок часів», як твердив В. Шекспір?

Не допускай такої мислі,
що Бог покаже нам неласку.
Життя людського строки стислі.
Немає часу на поразку.

Ліна КОСТЕНКО.
«Берестечко».

Ні за яких часів Хрещатик так не заливало людське море, як за нинішніх

Справді, українські свята 90-х років перевершують будь-які очікування. Згадаймо фестиваль «Червону руту». Починаючи з Чернівців. Потім були Київ, Запоріжжя, Дніпропетровськ, Харків, нарешті Севастополь. «Город русских моряков» неупереджено аплодував україномовним бардам. Пісня зробила більше за кілька днів, ніж політика за роки.

1992 року було створено Всеукраїнську музичну спілку. Останнім часом у системі концертних організацій народилося 29 нових музичних колективів. За роки незалежності започатковано велику кількість фестивалів та конкурсів — оперного мистецтва, балету, органної та фортепіанної музики, піаністів та скрипалів. Поряд із «Червоною рутою» виникли фестивалі «Пісенний вернісаж», «Зірки світового балету», «Чумацький шлях», «Усі ми діти твої, Україно» та інші.

Протягом 1992—96 років було організовано й проведено майже 170 стаціонарних та пересувних виставок. У містах і селах споруджено десятки пам'ятників, серед них: Тарасу Шевченку, Богдану Хмельницькому, княгині Ользі, князю Ярославу Мудрому.

Розбудова держави триває

1995 року в осінні дні на світ з'явився «Маніфест української інтелігенції». Його підписала більшість відомих українських інтелектуалів. У цьому істеричному за тональністю документі зображено апокаліптичну картину загибелі всього українського, знищення його державою, що постає, мовляв, продовжувачем політики імперій: «Сьогодні відновився кількасотлітній курс «Україна без українців», курс на знищення української нації».

«Україні — українську владу!» — під таким гаслом вийшов на вибори до Верховної Ради 1996 року альтернативний Рухові блок «Національний фронт» у складі УРП, КУН та УКРП. Як відомо, успіху на виборах цей блок не мав. Мало того, виборці продемонстрували, що не покладають свої надії про заможне майбутнє на радикальні партії, незалежно від того, ліві вони чи праві.

Таким чином у середині та в другій половині 90-х у суспільному житті України чітко визначалася тенденція до формування «третьої сили» — патріотичної за змістом своїх програмних прагнень та прагматичної за засобами їх досягнення.

Хроніка

1991

13 січня. Розстріл радянськими військами демонстрації у Вільнюсі. Запровадження надзвичайного стану в Литві.

12 червня. Обрання Бориса Єльцина Президентом Російської Федерації.

1 липня. Розпуск Організації Варшавського Договору.

28 липня. Припинення діяльності Ради Економічної Взаємодопомоги.

19—21 серпня. Спроба державного перевороту в СРСР.

24 серпня. Прийняття Верховною Радою України Акта про незалежність України.

1 грудня. Референдум в Україні. 90 відсотків виборців проголосували за незалежність держави. Президентом України став Леонід Кравчук.

8 грудня. Рішення керівників Росії, Білорусі та України про розпуск СРСР. Створення СНД.

1992

16 червня. Підписання договору про взаєморозуміння та співробітництво між Україною та Французькою Республікою.

1993

26 січня. Президентом Чеської Республіки обрано Вацлава Гавела.

14 лютого. Президентом Литви обрано Альгірдаса Бразаускаса.

Угорщина, Польща та Україна підписали Декларацію про співпрацю народів Карпатського Єврорегіону.

25—26 лютого. Утворення ПАЧЕС у складі Азербайджану, Албанії, Вірменії, Грузії, Молдови, Росії, Румунії, Туреччини, України.

3—4 жовтня. Криваві події в Росії. Штурм урядовими військами Білого дому в Москві.

1994

10—11 січня. Прийняття у Брюсселі документа «Партнерство заради миру».

23 березня. Парафування в Брюсселі Угоди між Європейським Союзом та Україною про партнерство і співробітництво.

10 липня. Обрання Президентом України Леоніда Кучми.

5 грудня. Підписання в Будапешті меморандуму про надання гарантій Україні ядерними державами — США, Великобританією та Росією.

Листопад. Президентом Польщі обрано Александра Квасьневського.

Прийняття України до Ради Європи.

1996

28 червня. Прийняття Верховною Радою нової Конституції України.

1997

Липень. Підписання Хартії про особливе партнерство між Україною та НАТО.

1998

11 листопада. Засідання Комісії «Україна—НАТО».

1999

Березень. Загибель В'ячеслава Чорновола.

14 листопада. Леоніда Кучму переобрано Президентом України.

2000

Січень. У Верховній Раді утворюється більшість, яка обирає головою парламенту Івана Плюща.

Біля «Білого дому». Москва, жовтень 93-го.

Ведучі рубрики:
Віталій АБЛІЦОВ,
Володимир КРАСНОДЕМСЬКИЙ.

«Голос України», 3 червня 2000 року. № 98 (2345)

ЗАКОН УКРАЇНИ

Про амністію

Керуючись принципом гуманізму та відповідно до статті 92 Конституції України, положень Кримінального кодексу України і Закону України «Про застосування амністії в Україні» Верховна Рада України **постановляє:**

Стаття 1. Звільнити від покарання у вигляді позбавлення волі на певний строк та від інших покарань, не пов'язаних з позбавленням волі, засуджених за злочини, що не є тяжкими:

а) осіб, які на момент вчинення злочину були неповнолітніми;

б) жінок і чоловіків, які мають неповнолітніх дітей або дітей-інвалідів;

в) вагітних жінок;

г) жінок віком понад 50 років та чоловіків віком понад 55 років;

д) жінок і чоловіків, які мають батьків віком понад 70 років, а також батьків-інвалідів першої групи, які потребують стороннього догляду, за умови, що в цих батьків немає інших працездатних дітей;

е) ветеранів війни;

є) інвалідів першої та другої груп, а також хворих на туберкульоз активної форми (підгрупи «А» і «Б» першої групи та підгрупа «А» п'ятої групи диспансерного обліку) та на онкологічні захворювання (друга, третя і четверта клінічні групи);

ж) учасників ліквідації наслідків аварії на Чорнобильській АЕС та потерпілих від Чорнобильської катастрофи.

Стаття 2. Звільнити від покарання осіб, перелічених у статті 1 цього Закону, засуджених за тяжкі злочини, крім тих, яких засуджено за злочини, зазначені у пункті «м» статті 10 цього Закону, до позбавлення волі, та від інших покарань, не пов'язаних з позбавленням волі, якщо вони на день набрання цим Законом чинності відбули не менше половини призначеного вироком суду основного покарання.

Стаття 3. Звільнити від покарання у вигляді позбавлення волі на строк до п'яти років включно та від інших покарань, не пов'язаних з позбавленням волі, жінок, крім перелічених у статті 1 цього Закону.

Стаття 4. Звільнити від покарання осіб, крім перелічених у статті 1 цього Закону, засуджених за злочини, що не є тяжкими, до позбавлення волі, та від інших покарань, не пов'язаних з позбавленням волі, якщо вони на день набрання цим Законом чинності відбули не менше третини призначеного строку покарання.

Стаття 5. Звільнити від покарання осіб, крім перелічених у статті 1 цього Закону, засуджених за тяжкі злочини до позбавлення волі на строк до шести років включно, та від інших покарань, не пов'язаних з позбавленням волі, якщо вони на день набрання цим Законом чинності відбули не менше половини призначеного строку покарання.

Стаття 6. Замінити невідбуту частину покарання у вигляді позбавлення волі на умовне засудження з іспитовим строком до трьох років особам, вперше засудженим до позбавлення волі, невідбута частина покарання в яких на день набрання цим Законом чинності становить менше трьох років, крім осіб, які відбули менше половини призначеного вироком суду основного покарання.

Стаття 7. Звільнити з дисциплінарних батальйонів осіб, засуджених вперше за злочини, що не є тяжкими, а засуджених вперше за тяжкі злочини — якщо вони на день набрання цим Законом чинності відбули не менше половини призначеного строку покарання.

Стаття 8. Звільнити від покарання у вигляді позбавлення волі осіб, у яких невідбута частина строку покарання на день набрання цим Законом чинності становить менше шести місяців, незалежно від обмежень, встановлених у пункті «м» статті 10 цього Закону, крім осіб, засуджених за особливо небезпечні злочини проти держави, бандитизм, умисне вбивство при обтяжуючих обставинах.

Стаття 9. Скоротити наполовину невідбуту частину покарання особам, засудженим до позбавлення волі, які не підлягають звільненню від покарання або заміні невідбутої частини покарання у вигляді позбавлення волі на умовне засудження з іспитовим строком на підставі статей 4-7 цього Закону:

а) засудженим за злочини, що не є тяжкими;

б) засудженим за тяжкі злочини на строк до десяти років включно, якщо вони на день набрання цим Законом чинності відбули не менше половини призначеного строку покарання.

Стаття 10. Амністія не поширюється на осіб:

а) яких визнано за вироком суду особливо небезпечними рецидивістами;

б) яким у порядку помилування смертну кару замінено на позбавлення волі або довічне позбавлення волі замінено позбавленням волі на певний строк;

в) які мають дві і більше судимості за вчинення тяжких злочинів;

г) яких засуджено за вчинення тяжкого злочину і які відбули менше половини призначеного вироком суду основного покарання;

д) до яких застосовувалися умовне засудження або відстрочка виконання вироку чи відстрочка відбування покарання (статті 45, 46^1, 46^2 Кримінального кодексу України) і які вчинили протягом іспитового строку або строку відстрочки виконання вироку чи строку відстрочки відбування покарання новий умисний злочин;

е) які після винесення вироку, але до повного відбуття покарання, вчинили новий злочин;

є) які раніше звільнялися з місць позбавлення волі умовно-достроково і знову вчинили умисний злочин протягом невідбутої частини покарання;

ж) які мають неповнолітніх дітей або дітей-інвалідів і вчинили злочини, що посягають на життя, здоров'я, честь, гідність чи інші охоронювані законом права та інтереси цих дітей;

з) які мають батьків віком понад 70 років, а також батьків-інвалідів першої групи і вчинили злочини, що посягають на життя, здоров'я, честь, гідність чи інші охоронювані законом права та інтереси цих батьків;

и) до яких протягом 1991-2000 років було застосовано амністію або помилування незалежно від зняття чи погашення судимості і які знову вчинили злочини;

і) які не пройшли призначеного судом повного курсу примусового лікування від алкоголізму чи наркоманії або лікування від венеричної хвороби;

ї) які злісно порушують режим у період відбування покарання;

й) яких за злісне порушення режиму було переведено до іншої виправно-трудової установи з більш суворим режимом;

к) яким виправні роботи замінено на позбавлення волі, а також тим, щодо яких судом було скасовано умовне засудження чи відстрочку виконання вироку і які були направлені для відбування покарання, призначеного вироком, якщо після винесення постанови (ухвали) суду про направлення до виправно-трудової установи вони перебували під вартою менше одного року на день набрання цим Законом чинності;

л) які вчинили злочини, що спричинили загибель двох і більше осіб;

м) яких притягнуто до кримінальної відповідальності чи засуджено за особливо небезпечні злочини проти держави (статті 56-60, 62, 63, 63^1); бандитизм (стаття 69); дії, що дезорганізують роботу виправно-трудових установ (стаття 69^1); контрабанду наркотичних засобів, психотропних речовин або прекурсорів (стаття 70^1); розкрадання державного або колективного майна шляхом грабежу, шахрайства та привласнення, розтрати або зловживання посадовим становищем при обтяжуючих обставинах (стаття 82 частини 3 і 4, стаття 83 частини 2 і 3, стаття 84 частини 3 і 4); розбій з метою розкрадання державного або колективного майна або заволодіння індивідуальним майном громадян (статті 86, 142); розкрадання державного або колективного майна в особливо великих розмірах, вчинене шляхом шахрайства, привласнення, розтрати або зловживання посадовим становищем, розбою, або грабежу при обтяжуючих обставинах (стаття 86^1); вимагательство державного, колективного майна або індивідуального майна громадян при обтяжуючих обставинах (стаття 86^2 частини 2 і 3, стаття 144 частини 2 і 3); умисне вбивство (статті 93, 94); умисне тяжке тілесне ушкодження (стаття 101); зґвалтування при обтяжуючих обставинах (стаття 117 частини 2, 3 і 4); захоплення заложників (стаття 123^1); торгівля людьми (стаття 124^1); крадіжку індивідуального майна громадян з проникненням у житло (стаття 140 частина 3); грабіж при обтяжуючих обставинах (стаття 141 частини 2, 3 і 4); ухилення від сплати податків, зборів, інших обов'язкових платежів (стаття 148^2), крім випадків повного відшкодування несплачених податків, зборів, інших обов'язкових платежів; перевищення влади або посадових повноважень при обтяжуючих обставинах (стаття 166 частини 2 і 3); одержання хабара при обтяжуючих обставинах (стаття 168 частини 2 і 3); втечу з місця позбавлення волі або з-під варти (стаття 183); захват державних або громадських будівель чи споруд (стаття 187^5); посягання на життя судді, працівника правоохоронного органу у зв'язку з виконанням ними службових обов'язків, а також члена громадського формування з охорони громадського порядку або військовослужбовця у зв'язку з діяльністю, пов'язаною з охороною громадського порядку (стаття 190^1); примушення до виконання чи невиконання цивільно-правових зобов'язань при обтяжуючих обставинах (стаття 198^2 частина 3); особливо злісне хуліганство (стаття 206 частина 3); угон транспортних засобів при обтяжуючих обставинах (стаття 215^3 частина 3); угон або захоплення залізничного рухомого складу, повітряного, морського чи річкового судна (стаття 217^2); блокування транспортних комунікацій при обтяжуючих обставинах (стаття 217^3 частина 3); незаконне носіння, зберігання, придбання, виготовлення або збут вогнестрільної зброї, бойових припасів або вибухових речовин (стаття 222 частина 1); розкрадання вогнестрільної зброї, бойових припасів або вибухових речовин (стаття 223); незаконні виробництво, виготовлення, придбання, зберігання, перевезення, пересилання чи збут наркотичних засобів або психотропних речовин (стаття 229^1); розкрадання наркотичних засобів або психотропних речовин при обтяжуючих обставинах (стаття 229^2 частини 2 і 3); розкрадання прекурсорів при обтяжуючих обставинах (стаття 229^{19} частини 2 і 3), а також за злочини, передбачені пунктом «б» статті 232, пунктами «б» і «в» статті 234, пунктом «а» статті 236, пунктом «в» статті 238, пунктом «в» статті 241, пунктом «в» статті 251, пунктом «б» статті 254, пунктом «в» статті 254^2, пунктом «б» статті 254^3 Кримінального кодексу України.

Стаття 11. Цей Закон застосовується до осіб, засуджених судами України, а також судами колишнього СРСР на території України, незалежно від місця відбування цими особами покарання.

Стаття 12. Виконання цього Закону покладається:

а) на суди:

щодо засуджених, які перебувають у місцях позбавлення волі. Застосування цього Закону проводиться за поданням начальника виправно-трудової установи, командування дисциплінарного батальйону, погодженим з відповідною спостережною комісією або службою у справах неповнолітніх. До подання додається довідка про заохочення і стягнення, особова справа засудженого та інші документи, необхідні для вирішення питання про застосування амністії;

щодо осіб, справи та матеріали про злочини яких перебувають у провадженні судів і до набрання цим Законом чинності не розглянуті, а також осіб, справи про злочини яких розглянуто, але вироки не набрали законної сили;

щодо осіб, виконання вироків яким відстрочено у випадках і в порядку, передбачених законом, та умовно засуджених (питання про застосування амністії вирішує суд за поданням органу виконання покарань за погодженням з органом внутрішніх справ, який здійснює контроль за поведінкою засудженого);

щодо засуджених до штрафу, якщо на день набрання цим Законом чинності штраф не стягнуто (питання про застосування амністії вирішує суд, який постановив вирок);

щодо осіб, яким невідбуту частину покарання замінено більш м'яким покаранням до набрання цим Законом чинності (питання про застосування амністії вирішує суд за місцем відбування більш м'якого покарання);

щодо осіб, яких засуджено судами України і які відбувають покарання на території іншої держави (питання про застосування амністії вирішує суд, який постановив вирок);

щодо осіб, яких засуджено до позбавлення волі і які не перебувають під вартою, але вироки щодо них набрали законної сили;

щодо осіб, яких засуджено до виправних робіт без позбавлення волі, а також до інших покарань, не пов'язаних з позбавленням волі.

Питання про застосування амністії суд вирішує за власною ініціативою, за ініціативою прокурора, органу, який відає відбуванням покарання, а також засуджених.

Під час розгляду судами справ про застосування амністії участь прокурора в судовому засіданні є обов'язковою;

б) на органи дізнання та попереднього слідства — щодо осіб, справи та матеріали про злочини яких перебувають у провадженні цих органів.

Стаття 13. Рішення про застосування або незастосування амністії приймається судом щодо кожної особи індивідуально на підставі ретельної перевірки матеріалів особової справи та відомостей про поведінку засудженого за час відбування покарання. Засуджений викликається в судове засідання і може давати пояснення.

У разі відсутності необхідних відомостей про засудженого розгляд питання щодо застосування амністії відкладається до їх одержання.

Судам та органам, на які покладено виконання цього Закону, надається право вимагати від відповідних установ кримінальні справи та інші матеріали, необхідні для вирішення питань, пов'язаних із застосуванням амністії. Такі вимоги мають бути виконані негайно.

Стаття 14. Закриття кримінальної справи не допускається, якщо підсудний проти цього заперечує.

Особа, щодо якої вирішується питання про закриття справи, свою згоду подає суду в усній чи письмовій формі з обов'язковим зазначенням цього у протоколі судового засідання.

Судом рішення про закриття кримінальної справи приймається у судовому засіданні за участю прокурора.

Стаття 15. У разі застосування амністії до осіб, яким замінюється невідбута частина покарання у вигляді позбавлення волі на умовне засудження, суд встановлює іспитовий строк на строк невідбутої частини покарання. Строк погашення судимості цим особам вирішується відповідно до частини третьої статті 55 Кримінального кодексу України.

У разі вчинення особою, до якої було застосовано амністію на підставі статті 6 цього Закону, протягом невідбутої частини покарання нового злочину суд призначає їй покарання за правилами, передбаченими статтею 43 Кримінального кодексу України.

Стаття 16. У разі застосування амністії до осіб, яким скорочується невідбута частина покарання, визначення нового строку покарання обчислюється з дня набрання цим Законом чинності. Про дату закінчення відбування покарання засудженому повідомляється протягом місяця після опублікування цього Закону.

Стаття 17. Під дію цього Закону підпадають особи, які вчинили злочини до дня набрання ним чинності включно.

Стаття 18. У разі застосування амністії під дію статті 1 цього Закону підпадають:

неповнолітні, яким на час вчинення злочину не виповнилося 18 років;

не позбавлені батьківських прав чоловіки та жінки, що мають дітей, яким не виповнилося 18 років на день набрання цим Законом чинності, або дітей-інвалідів незалежно від їх віку;

вагітні на день набрання цим Законом чинності жінки;

жінки, які досягли 50-річного віку, та чоловіки, які досягли 55-річного віку на день набрання цим Законом чинності, а за відсутності документів, що підтверджують день і місяць народження, — жінки, які народилися до настання 1950 року і чоловіки, які народилися до настання 1945 року;

чоловіки та жінки, які мають одного чи обох батьків, якщо батьки досягли 70-річного віку на день набрання цим Законом чинності;

чоловіки та жінки, які мають одного чи обох батьків, що визнані інвалідами першої групи до дня набрання цим Законом чинності;

ветерани війни — учасники бойових дій, інваліди війни та учасники війни, яким видано посвідчення відповідно до Закону України «Про статус ветеранів війни, гарантії їх соціального захисту»;

особи, яких у встановленому порядку визнано інвалідами першої чи другої групи до набрання цим Законом чинності;

особи, яких до набрання цим Законом чинності чи в період його виконання відповідно до рішення медичної комісії визнано хворими на туберкульоз активної форми (підгрупи «А» і «Б» першої групи та підгрупа «А» п'ятої групи диспансерного обліку) та онкологічні захворювання (друга, третя і четверта клінічні групи).

До учасників ліквідації наслідків аварії на Чорнобильській АЕС та потерпілих від Чорнобильської катастрофи належать особи, яким видано документи відповідно до Закону України «Про статус і соціальний захист громадян, які постраждали внаслідок Чорнобильської катастрофи» та аналогічних законів інших держав —республік колишнього СРСР.

Стаття 19. Підставою для визнання засудженого таким, що закінчив курс лікування від венеричної хвороби, є медичний висновок, а щодо осіб, яким судом призначено примусове лікування від алкоголізму чи наркоманії, — постанова (ухвала) суду про припинення примусового лікування, винесені до набрання цим Законом чинності чи в період його виконання.

Стаття 20. У разі застосування амністії до осіб, яким строк покарання було скорочено в порядку помилування або амністії, слід виходити із строку покарання, встановленого відповідно до цих актів.

Стаття 21. Особи, які за цим Законом звільняються повністю від покарання, звільняються як від основного, так і від додаткових покарань. Усі інші засуджені, які підпадають під дію цього Закону, від додаткових мір покарання не звільняються.

Амністія не звільняє від обов'язку відшкодовувати заподіяну злочином шкоду, який покладений на винну особу вироком або рішенням суду.

Стаття 22. Кабінету Міністрів України, Раді міністрів Автономної Республіки Крим, обласним, Київській та Севастопольській міським, районним, районним у містах Києві та Севастополі державним адміністраціям, виконкомам сільських, селищних, міських, районних у містах рад забезпечити:

а) організацію своєчасного обліку осіб, звільнених з місць позбавлення волі на підставі цього Закону, сприяння трудовому влаштуванню працездатних та контроль за поведінкою цих осіб;

б) сприяння трудовому влаштуванню звільнених на підставі цього Закону неповнолітніх або передачу їх під нагляд батьків, органів опіки та піклування, поміщення в необхідних випадках до дитячих виховних закладів; здійснення необхідних заходів, спрямованих на проведення серед цих осіб виховної роботи, недопущення вчинення ними повторних злочинів;

в) поміщення до закладів соціального захисту населення звільнених інвалідів та непрацездатних осіб похилого віку, які не мають родичів, що могли б узяти їх на своє утримання.

Стаття 23. Цей Закон набирає чинності з дня його опублікування і підлягає виконанню протягом трьох місяців.

Президент України
Л. КУЧМА.

м. Київ,
11 травня 2000 року.
№ 1713-III.

Цензуру скасовано назавжди. У Данії — 1849 року

Щорічно 5 червня датчани відзначають День Конституції. Відомі політики виступають перед громадянами просто неба, співають дифірамби основному законові країни і хвалять ті розумні голови, які 1849(!) року створили цей юридичний шедевр.

Палац Крістіансборг та резиденція уряду в центрі столиці Данії.

Звучить пафосно? Однак усе це чиста правда. Ну як не пишатися конституцією, в котрій задекларовано: «Особа недоторканна. Жоден датський підданий в жодному разі не може бути позбавлений волі через власні політичні та релігійні переконання або своє походження. Кожний має право оприлюднювати свої думки у друкованій, письмовій або усній формі, але при цьому несе відповідальність перед законом. Цензуру та інші запобіжні заходи скасовано назавжди». Найцінніше, звичайно, те, що все записане неухильно виконується.

Король Фредерік VII не без жалю скріпив своїм підписом нову конституцію, яка зобов'язувала його поділитися владою з парламентом і народом. Поправки вносили до неї чотири рази. Останній раз 1953 року, коли шляхом всенародного волевиявлення було скасовано верхню палату парламенту і прийнято закон про право спадкування престолу по жіночій лінії. Сьогодні королеві Данії Маргреті згідно з конституцією належить і законодавча влада (одночасно з парламентом), і виконавча. Насправді вона політичної влади не має, але закони набирають чинності лише після її підпису.

Уряд спирається на парламентську більшість — цей принцип фактично здійснювався з 1901 року, але чинності закону набрав лише 1953-го. Датчани розглядають свої права як беззаперечні і невід'ємні. Чого й нам бажають.

Яна СТАДІЛЬНА.

Куди сховатися від телефонів в Австралії?

Мобільні телефони — найдокучливіше, що є в австралійському суспільстві. Про це дедалі частіше пишуть австралійські журналісти, а двадцять відсотків опитаних мешканців Зеленого континенту визнали, що життя стало гірше після їх широкого впровадження.

На червень 2000 року в 19-мільйонній Австралії було зареєстровано майже 8 млн. мобільних телефонів. Півмільйона з них продано за останні чотири місяці. Тобто майже кожний другий австралієць (якщо навіть ураховувати немовлят та бабусь) має мобільного телефона.

Через підвищену загрозу дорожньо-транспортних пригод тут заборонено користуватися мобільними телефонами водіям, проте це правило часто порушується. При вході до лікарень ви завжди зустрінете табличку-прохання вимкнути мобільні телефони, бо це може вивести з ладу електронне обладнання в закладі. Такі прохання ви почуєте і в літаках, і в кінотеатрах, і навіть у ресторанах.

Про можливу канцерогенну дію (сприяння виникненню ракових пухлин) мобільних телефонів остаточних даних немає, проте вчені Австралії беруть участь у дослідженні цього питання Всесвітньою організацією охорони здоров'я.

Австралійці потроху починають усвідомлювати, що через постійно ввімкнений телефон на паску просто не можна розслабитися. Він дзвонить зненацька, часто у нещасний момент. Замість зручності для володаря —змоги терміново кудись зателефонувати, він робить його заручником дзвінків від колег чи друзів.

А використовувати мобільний телефон можна по-різному. Так, один мій колега під час вечері в ресторані зробив багато електронних фотографій цифровим фотоапаратом, які одразу переслав своїм мобільним телефоном на свій домашній комп'ютер...

Але серед австралійців є і старомодні начальники, які більше покладаються на свою секретарку: «З'єднайте мене, будь ласка, з паном Смітом, Енн»...

Павло АНГЕЛУЦА.

Канберра.

Проект століття стартує

У середу парламент Грузії ратифікував поданий президентом країни пакет угод щодо будівництва Основного експортного трубопроводу (ОЕТ) Баку—Тбілісі—Джейхан. За нього одностайно проголосували всі 177 депутатів, які були присутні на сесії.

Пакет містить: «Угоду між Азербайджанською Республікою, Грузією та Турецькою Республікою про транспортування сирої нафти територією Азербайджану, Грузії й Туреччини», «Стамбульську декларацію», підписану 18 листопада 1999 року президентами Азербайджану, Грузії, Туреччини, Казахстану та США, і «Протокол про внесення змін до «Угоди між Азербайджанською Республікою, Грузією та Турецькою Республікою про транспортування сирої нафти територією Азербайджану, Грузії й Туреччини», підписаний 9 травня 2000 року.

Будівництво нафтопроводу розпочнеться у лютому 2001-го і завершиться в 2004 році. Загальна вартість проекту — 2,4 млрд. дол. Загальна протяжність трубопроводу — 1730—1830 км, з яких 468 км пройде територією Азербайджану, 250—350 — Грузії, 1037 — Туреччини. Передбачається, що обсяг інвестицій у будівництво нафтопроводу на території Туреччини становитиме 1,4 млрд. дол., Азербайджану — 600 млн., Грузії — 400 млн. Дія нафтопроводу розрахована на 40 років. За цей час Грузія отримуватиме від транзиту великої каспійської нафти щорічний прибуток 62,5 млн. дол. На трубопроводі діятиме система телекомунікаційного контролю SCADA: завдяки супутниковій системі в будь-який точці системи можна буде перевірити якість нафти і швидкість її пересування.

Томаз ЛОМСАДЗЕ.

Тбілісі.

Страйком по нехлюйству

Тиждень тому понад 600 учителів Рокиського району Литви оголосили безстроковий страйк. Переважна більшість учителів напередодні екзаменаційної сесії якщо і приходить до школи, то не приступає до занять.

У зв'язку з тим, що в школах розпочалися екзамени, виникла проблема з формуванням екзаменаційних комісій. Якщо екзамени з литовської та іноземних мов учителі все-таки приймають, то для прийому решти екзаменів створюються комісії з чиновників і працівників освіти, які вийшли на пенсію.

За словами мера району Відмінтаса Канопа, борги у заробітній платі вчителям досягають чотирьох мільйонів літасів (мільйон доларів США). Ще приблизно на стільки «тягнуть» борги енергетикам. А прибуток місцевих самоуправлінь району — всього лише близько 40 мільйонів літасів щорічно.

Після попереджувального страйку вчителів мер району зустрічався з прем'єр-міністром, однак розв'язати фінансову проблему не вдалося. Як скаржиться пан Канопа, зі столиці лунає тільки критика, але немає конкретної допомоги. А своїми силами віднайти гроші район не в змозі.

На часткову виплату боргів страйкарі не згодні й обіцяють «стояти до кінця». Профспілкові активісти попередили, що у разі невиконання їх вимог, до страйку поступово приєднаються й інші працівники шкіл, а також персонал дитячих садочків.

Володимир СТРОЙ.

Вільнюс.

Іноді з неба таке падає!

Просто з неба звалився на президента Бразилії Фернандо Кардозу несподіваний гість. На території його резиденції приземлився... дельтапланерист. За словами «нальотчика», його занесло до президента сильним поривом вітру. І жодних злих намірів у нього не було, тим більше що дельтапланерист загалом не підозрював, кому належить дуже придатна для посадки галявинка... А президент у цей час мирно відпочивав, набираючись сил перед поїздкою до Європи.

Як повідомляє агентство «Рейтер», місцева поліція все-таки остаточно не повірила «гостеві з неба» і розпочала слідство.

Люди й події

Недоречне порівняння

Вочевидь схибив голова Європейської комісії Романо Проді, заявивши в Москві: «Росія та Європейський союз подібні до віскі із содовою. Вони не можуть бути одне без одного». От що значить не знати російських реалій! Це в них там, у Брюсселі, віскі без содової бути не може, а в росіян, як відомо, — запросто. Та й узагалі: в Москві доречніше б Проді про горілку, а не про віскі мову вести. Щоправда, без чого не може бути в Росії горілка — це теж треба довго думати...

А навпростець?

Ой лукавить президент Білорусі Олександр Лукашенко у своєму зверненні до опозиції, в якому він закликав її не апелювати до зарубіжжя, пообіцявши натомість не чинити перешкод під час передвиборної кампанії: «Єдиний шлях до влади — це вибори. Владу треба отримувати з рук свого народу...» Та кому ж, як не Олександру Григоровичу, знати про ще один, набагато простіший і коротший, шлях до влади — про референдум?! Це ж навпростець!

Небезпечне полегшення

Близьку нам тему зачепив прем'єр-міністр Японії Йосіро Морі, обґрунтовуючи небажання його держави списувати борги африканським країнам: «...Полегшення боргових зобов'язань необов'язково є універсальними ліками для бідних країн». Постає два запитання. Перше: чи можна вважати «полегшенням» реструктуризацію зовнішнього боргу? Якщо «так», то — запитання друге: якщо полегшення — не ліки, то чи не є воно, боронь Боже, якимось наркотиком?

Не той маршрут

Вельми шкода, що голова міжнародного комітету Держдуми РФ Дмитро Рогозін не відвідав Львів. Думається, там він міг би детально обговорити весь комплекс питань, які стосуються функціонування у нас російської мови та надання їй статусу офіційної. А то вийшло так, що минулого вівторка пан Рогозін порушував «животрепетні» питання в Києві, тоді як найбільше хвилювали мовні теми саме мешканців галицької столиці... На жаль, з вагомішої, аніж у московських посланців, причини.

■ Фотофакт

У люксембурзькому містечку Вассербіллiг — спільна радість. Люди несуть квіти поліцейським, вітають одне одного. Всі діти живі та здорові. Нагадаємо: психічно хворий, неосудний терорист захопив у дитсадочку 29 дітей і трьох дорослих. Троє дітей звільнили під час переговорів. Решту — лише після того, як снайперу вдалося тяжко поранити терориста.

***На знімку:** останні години очікування.*

Фото АП.

Одещина

Життя підтвердило правильність обраного нами курсу на формування внутрішнього споживчого ринку

Глава Одеської облдержадміністрації Сергій Гриневецький: «Наше завдання — зберегти позитивні тенденції»

— Головний висновок за підсумками минулого року: життя підтвердило правильність обраного нами курсу на формування внутрішнього споживчого ринку, насамперед за рахунок розвитку харчової та переробної промисловості, пріоритетності агропромислового комплексу, пошуку та залучення вітчизняних інвесторів. Маємо реальний приріст виробництва на 3,8 відсотка, до того ж у харчовій промисловості — на 24 відсотки. За цими цифрами — зрослі обсяги товарів, зарплати, коштів до бюджету. Ставимо перед собою завдання зберегти позитивні тенденції минулого року.

Головне в промисловості — реструктуризація. Наш регіон завжди мав потужний промисловий потенціал, але як складова колись загальносоюзного комплексу він був геть не пристосованим до ринкових умов. Торік, досить сказати, майже сто підприємств взагалі не працювало. Аналізуємо, з'ясовуємо: може, таке підприємство й не потрібне? Або є можливість виділити з нього окремі підрозділи, здатні виробляти конкурентоспроможну продукцію? Реструктуризацію здійснюємо відповідно до пріоритетів, зазначених у посланні Президента до Верховної Ради. Особливу увагу зосереджуємо на розвиткові високотехнологічних галузей, зокрема верстатобудування. У нас є підприємства, що спромоглися останнім часом освоїти нові види виробів, знайти за кордоном замовників, випускати продукцію для вітчизняного ринку. Взяти, приміром, Кілійський суднoремонтний завод: він будує судна не лише на замовлення іноземних компаній, а й для Українського Дунайського пароплавства. ВАТ «Мікрон» виготовляє універсальні обробні центри на основі нового комплектаційного обладнання фірми «Сіменс», має замовлення на фрезерні верстати з Туреччини, внаслідок чого обсяги виробництва збільшив уп'ятеро. Є солідні позитивні зрушення у ВАТ «Одескабель» та «Одессільмаш». Ось на досвід таких і орієнтуємо решту.

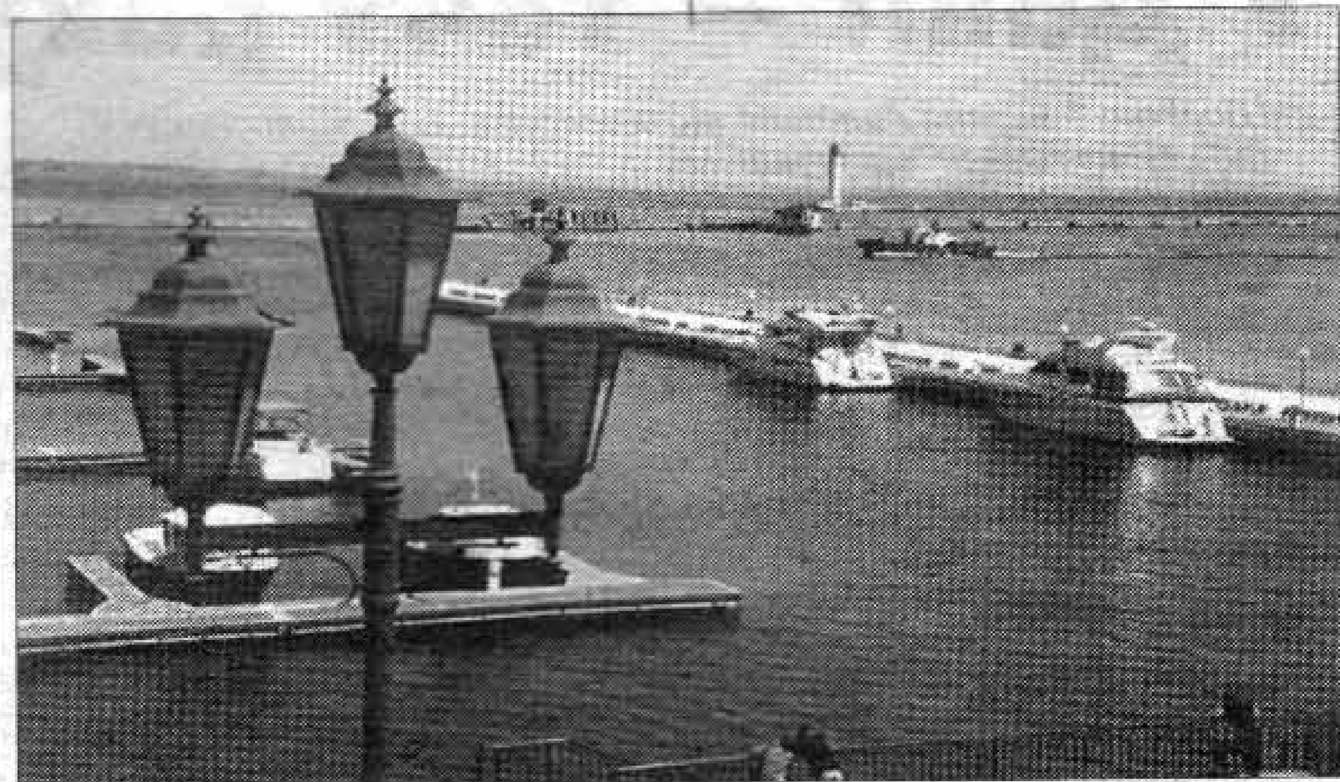
Події минулої зими підтвердили необхідність розвитку енергетичної галузі. В області практично відсутні генеруючі потужності, а майже 50 відсотків енергії постачає зарубіжний виробник — Молдавська ГРЕС. У зв'язку з цим виникла ідея створення ТЕЦ малої потужності, яка забезпечувала б обласний центр. Беремося за її втілення. Активніше запроваджуються енергозберігаючі технології.

Першочергова увага й АПК. Результати реформування колишніх КСП такі: 38 відсотків припадає на сільгоспкооперативи, 31 — товариства з обмеженою відповідальністю, понад 12 відсотків — приватно-орендні підприємства, ще 4 відсотки — акціонерні товариства. Є й інші формування. Головне те, що в цілому вдалося зберегти майновий та земельний потенціал галузі. Відбулися певні кадрові зміни. Реорганізацію сільгосппідприємств розглядаємо як важливу передумову для підвищення ефективності аграрного сектора. Вже торік фермерські господарства області зібрали десяту частку загального врожаю, що, на мій погляд, свідчить про переваги приватної форми господарювання.

У сфері транспорту проблемою номер один для регіону залишається стан Українського Дунайського пароплавства. Бойові дії в Югославії завдали йому та дунайським портам значних матеріальних збитків. Припинено судноплавство в центральній частині Дунаю. Його відновлення має здійснюватися міжнародними зусиллями. Зі свого боку, через наших партнерів по європейських організаціях, передусім Робочу Співдружність дунайських країн та Дунайську комісію, прагнемо впливати на ситуацію.

Важливим політичним і економічним завданням облдержадміністрація вважає подальшу розбудову державного кордону. Одещина є транзитним регіоном. Отож облаштування пунктів пропуску, реконструкція автошляхів, що їх ведемо, є однією з передумов поступової інтеграції транспортної системи України до загальноєвропейської, включення нашої держави в систему міжнародних транспортних коридорів.

Щодо соціальної сфери, то, по-перше, й надалі зберігатимемо тенденцію щомісячної, без затримок, виплати пенсій. Друге — повсюдне усунення й недопущення в подальшому заборгованостей у зарплаті працівникам бюджетної сфери. Впевнений, що з цим впораємося.

«Пороми «Укрферрі» відкрили Грузії вікно в Європу»

Це сказав Президент Грузії Едуард Шеварднадзе. Правомірно перефразувати його вислів так: поромні комплекси в Поті й Батумі відкрили Україні вікно в Азію. Втім, спонукала Грузію спорудити оті комплекси, без перебільшення, судноплавна компанія «Укрферрі», очолювана Олександром Курляндом. Бо коли кілька років тому її пороми пішли через Чорне море на схід, то обидві сторони одразу відчули: обсяги перевезень, потреба в яких величезна, могли б у багатократ зрости, якби не «стриножувала» відсутність у грузинських портах споруд, через які доставлені з України залізничні вагони могли б простувати рейками далі. Як ото приходять вони звідусіль на поромний комплекс в Іллічівську, одразу без проблем потрапляючи на палуби суден.

Й ось рік тому в Поті було відкрито новий поромний комплекс. Трохи раніше — у Батумі. Вони через пороми «Укрферрі» з'єднали залізниці Європи й Азії, відкривши широкі можливості для співробітництва країн двох континентів. Найперше це відчули відправники та одержувачі вантажів України, Грузії, Азербайджану. Адже якщо за перші два роки рейсів на Кавказ українська судноплавна компанія перевезла майже 100 тисяч тонн вантажів, то вже торік, переважно після відкриття комплексу в Поті, — понад 300 тисяч тонн. У розвиток лінії СК «Укрферрі» вклала за два перші роки її експлуатації 2,5 мільйона доларів, у результат чого лінія із збиткової перетворилася в рентабельну. Очікується, що нинішнього року вантажообіг на цьому поромному напрямку зросте до мільйона тонн. Та й це далеко не межа.

У середині березня цього року Верховна Рада ратифікувала міжурядову угоду трьох країн — Болгарії, Грузії й України щодо спільної експлуатації залізнично-поромної переправи між портами Варна, Поті/Батумі та Іллічівськ. За підрахунками фахівців Євросоюзу, вантажообіг у рамках Євро-Азіатського транспортного коридору може найближчого часу сягнути 20 мільйонів тонн. Значну їх частку готова взяти на себе СК «Укрферрі». Аби посприяти утвердженню України як однієї з провідних транзитних держав Європи.

Жуємо своє...

В Іллічівську почала працювати унікальна для нашої країни фабрика

Репортаж

Досі в нас діти й дорослі жували тільки завізне, імпортне. А віднедавна — з середини квітня — уже не тільки в Іллічівську, а й в Одесі, Києві, в деяких інших містах починають жувати «Острів скарбів» та «Відгадай мелодію» з маркою українського підприємства. ТОВ «Нептун» на чолі з генеральним директором Іриною Сердюк, залучивши до співробітництва турецьку фірму «Беріл» (10 відсотків акцій), створило перше в Україні виробництво жувальної гумки.

...У цеху, де все аж сяє, змонтовано лінії ряду відомих зарубіжних фірм. Іноземні технологи стали на перших порах наставниками наших фахівців. Справа, однак, не така вже й хитра — останні опанували нею доволі швидко.

До міксера подаються компоненти майбутньої «жуйки» —основа, що її сюди, як і в деякі інші країни, поставляють з Туреччини, цукрова пудра, глюкоза, ароматизатори. Після змішування маса нагадує борошняне тісто. Її розтинають на чималі шматки й подають до еструдера, де й формується, під наглядом інженера-технолога Андрія Ганчина, нескінченна стрічка власне «жуйки». Ще одному автоматові залишається розрізати оту стрічку на акуратні шматочки, щоб потім загорнути в яскраві обгортки. Додаються й спеціальні вкладиші: до «Відгадай мелодію» — тексти пісень і портрети «зірок» естради, до «Острова скарбів» — дрібні пластмасові іграшки.

— З часом, — каже Ірина Сердюк, — розширюватимемо й сам асортимент, і, так би мовити, географію поставок нашої продукції. До того ж не лише в Україні. Жувальна гумка піде, сподіваємося, і в Молдову, Білорусь, Росію. Ринки освоюватимемо за рахунок високої якості й поміркованої ціни.

Мер Іллічівська Валерій Хмельник, який доклав чимало зусиль для створення нового виробництва, появу незвичної фабрики коментує так:

— Хоча наше місто й портове, та без створення нових підприємств малого бізнесу успішно розвиватися не може. На фабриці з виробництва жувальної гумки, скажімо, знайшли добре оплачувану роботу сорок осіб. Вже цього року в нас запрацюють шкіряний завод, фабрики, що виготовлятимуть колготки, мило... Країна стане дужою тоді, коли ми інвестуватимемо не зарубіжних підприємців, а у себе налагодимо виробництво товарів, що тепер масово завозяться й розкуповуються.

Мистецтво

Олена + Іван = «Каданс»

Можна було б написати й по-іншому, як у таких випадках зазвичай пишуть. Бо у подружжя Єргієвих любов справді на першому плані: і поміж себе, і до музики. Й, власне, саме вона стала першопричиною виникнення «Каданса». Унікального музичного дуету, в якому поєднали свої голоси непоєднувані, на думку багатьох фахівців, інструменти — баян та скрипка. Не тільки в Одесі, в Україні, а й у всій Європі отакий дует Єргієви створили одними з перших. Після того, як Іван, переможець багатьох найпрестижніших міжнародних конкурсів, одного разу не витримав і сказав Олені:

— Мені без тебе в Європі погано...

Й відтоді доцент Одеської консерваторії Іван Єргієв та солістка Одеської філармонії Олена Єргієва їздять на гастролі й конкурси лише разом — по Україні, близькому й далекому зарубіжжю. Спеціально для них пишуть музику відомі композитори України, Європи. Одеситка Людмила Самодаєва якось зізналася:

— Мені інколи здається, що вони грають мою музику краще, ніж я її пишу.

Про кого ще отак може сказати композитор?

На знімку: грають Олена та Іван Єргієви.

Чи п'ють податківці вино?

Аномалії

Якщо і п'ють, то нічого в цьому чудовому напої не тямлять, — твердять винороби ВАТ «Шабо», продукцію яких добре знають, високо поціновують не лише в Україні, а й в Європі. Однак з недавнього часу тут припинили, по суті, виробництво знаменитих марочних вин. Чому? Бо такі вина мають витримуватися 3—4 і більше років, й ось податківці додумалися щороку обкладати їх податками у повних обсягах, нарівні з щойно виготовленими з нового врожаю. Протримаєш оте марочне належний термін — то тільки збитки й рахуватимеш. Отож сільгосппідприємство змушене перейти на виробництво ординарних вин.

Гадаєте, від отаких «старань» податківців виграє бюджет? А дзуськи! Бо ж ординарні вина дешеві, а марочні — завжди у високій ціні. У підсумку виходить, що бюджет тільки програє. Та й галузь втрачає позиції, руйнується, що неминуче призведе до нових недоплат у бюджет. Й усім нам, у тім числі податківцям, не куштувати неповторного букета висококласних марочних вин доти, доки діятиме отаке безглуздя.

Сторінку підготував власний кореспондент «Голосу України» в Одеській та Миколаївській областях, заслужений журналіст України Георгій ВОРОТНЮК.

Телефон в Одесі: 22-47-69.

До уваги акціонерів!
ВАТ «Івано-Франківськнафтопродукт»

22 липня 2000 року об 11.00 за адресою: Івано-Франківська обл., м. Яремча, вул. Свободи, 330 відбудуться загальні збори акціонерів ВАТ «Івано-Франківськнафтопродукт»

Порядок денний:

1. Про затвердження результатів передплати.
2. Про внесення змін до статуту товариства.
3. Зміни в органах управління.

Реєстрація учасників загальних зборів акціонерів здійснюватиметься з 10.15 до 10.45 за місцем проведення зборів. Для реєстрації учасникам зборів необхідно мати:

документ, що посвідчує особу;

доручення на право участі в зборах (для представників акціонерів).

Пропозиції акціонерів щодо порядку денного зборів приймаються не пізніше як за 30 днів до їх скликання.

Телефон для довідок: (03422) 3-21-88.

Рада директорів ВАТ «Івано-Франківськнафтопродукт»

Правління ВАТ заводу «Металіст»

Повідомляє, що 20 липня 2000 року о 12.00 за адресою: 25014, Кіровоград, вул. Терешкової, 207 відбудуться позачергові збори акціонерів товариства.

Порядок денний:

1. Реорганізація ВАТ заводу «Металіст» шляхом виділення двох товариств із обмеженою відповдальністю.
2. Внесення змін до установчих документів.
3. Звіт правління.
4. Звіт ревізійної комісії.

Для участі у зборах при собі мати:

— для акціонерів — документ, що засвідчує особу;

— для довірених осіб — доручення на право голосування.

Реєстрація акціонерів відбудеться з 9.00 до 12.00

Телефон для довідок: (0522) 56-34-57.

21 липня 2000 року о 14.00 відбудуться загальні збори акціонерів **ВАТ «Ізоляція»** за адресою: м. Донецьк, вул. Світлого шляху, 3 (актова зала). Реєстрація акціонерів проводиться з 8.00 до 12.00.

Порядок денний:

1. Звіт голови правління про результати фінансово-господарської діяльності товариства за 1999 рік і перспективні напрями роботи.
2. Висновок ревізійної комісії щодо річного звіту та балансу ВАТ «Ізоляція», затвердженого річного звіту.
3. Про установчі документи.

Правління ВАТ «Ізоляція».

Товариство з обмеженою відповідальністю «Український промисловий банк»

Київ

Балансовий звіт за 1999 рік

	Найменування статті	Сума (тис. грн.)
	АКТИВИ	
1	Кошти та залишки в НБУ	4300
2	Казначейські та інші цінні папери, що рефінансуються НБУ та цінні папери емітовані НБУ	0
3	Кошти в інших банках	8042
4	Цінні папери на продаж	0
5	Кредити та заборгованість клієнтів	21770
6	Інвестиційні цінні папери	137
7	Довгострокові вкладення до асоційованих компаній і дочірніх установ	0
8	Основні засоби та нематеріальні активи	363
9	Чисті нереалізовані доходи від похідних фінансових інструментів	0
10	Нараховані доходи до отримання	1596
11	Інші активи	124
12	Усього активів	36332
	ЗОБОВ'ЯЗАННЯ	
13	Кошти банків	4692
14	Кошти клієнтів	12299
15	Інші депозити	0
16	Боргові цінні папери, емітовані банком	0
17	Чисті нереалізовані витрати від похідних фінансових інструментів	0
18	Нараховані витрати до сплати	184
19	Інші зобов'язання	0
20	Усього зобов'язань	17175
	ВЛАСНИЙ КАПІТАЛ	
21	Статутний капітал	18000
22	Капіталізовані дивіденди	0
23	Акції, викуплені в акціонерів	0
24	Емісійні різниці	0
25	Резерви	157
26	Переоцінка основних засобів	0
27	Нерозподілений прибуток	1000
28	Усього власного капіталу	19157
29	Усього пасивів	36332

Звіт про прибутки та збитки за 1999 рік

1	Процентний доход	4411
2	Процентні витрати	-3549
3	Чистий процентний доход	862
4	Комісійний доход	2588
5	Комісійні витрати	-215
6	Чистий комісійний доход	2373
7	Дивідендний доход	1
8	Чистий торговельний доход	227
9	Прибуток (збиток)	0
10	Прибуток від довгострокових вкладень в асоційовані компанії й дочірні установи та інших інвестицій	0
11	Інший операційний доход	6
12	Операційний доход	3469
13	Загальноадміністративні витрати	-170
14	Витрати на персонал	-209
15	Прибуток від операцій	1559
16	Витрати на безнадійні та сумнівні борги	-539
17	Прибуток до оподаткування	1020
18	Податок на прибуток	-20
19	Прибуток після оподаткування	1000
20	Непередбачені доходи (витрати)	0
21	Чистий прибуток (збиток) банку	1000

Баланс товариства з обмеженою відповідальністю «Український промисловий банк» станом на 01.01.2000 р. та фінансовий звіт банку за 1999 рік перевірено аудиторською фірмою IGK-Украина Аудит (ліцензія № 002091). За висновком фірми «фінансова звітність» підготовлена на основі дійсних даних бухгалтерського обліку і достовірно та повно подає фінансову інформацію про банк станом на 1 січня 2000 року згідно з нормативними вимогами щодо бухгалтерського обліку та звітності в Україні».

Уважаемый акционер
ОАО «Донецкий главный вычислительный центр»!

Сообщаем о том, что внеочередное общее собрание акционеров созывается в очной форме 21 июля 2000 г. по адресу — 83048, Донецк, ул. Артема, 104 (актовый зал ДОНУГИ).

Время регистрации: с 10.00 о 10.45.

Время начала собрания: 11.00

Повестка дня

1. О передаче части полномочий общего собрания акционеров правлению.
2. Принятие устава общества в новой редакции.
3. Выборы председателя правления.
4. Довыборы членов наблюдательного совета.

Участникам собрания необходимо иметь при себе документ, удостоверяющий личность, а для представителей акционеров — также доверенность на передачу им права на участие в собрании.

С документами по подготовке и проведению внеочередного общего собрания акционеров необходимо ознакомиться в правлении общества.

Справки по телефону: (0622) 90-12-63

Правление ОАО «Донецкий главный вычислительный центр».

Арбітражний суд Волинської області (263005, м. Луцьк, вул. Грушевського, 30) порушив справи:

— № 1/142-Б про банкрутство приватного малого підприємства «Нарцис» (264920, Волинська область, м. Нововолинськ, мікрорайон «Шахтарський» 33/25, р/р № 2600230192 у Нововолинському відділенні Ощадного банку України № 6519, МФО 303321);

— № 7/121-Б про банкрутство підприємства «Волинь-Бізнес» (264920, Волинська область, м. Нововолинськ, мікрорайон «Шахтарський», 38, р/р № 26009237163001 у Нововолинській філії КБ «Приватбанк», МФО 303340);

— № 4/108-Б про банкрутство малого підприємства «Еко» (264920, Волинська область, м. Нововолинськ, бульв. Шевченка, 5/17, р/р № 2600308064 8 у Нововолинському відділенні Волинської філії АТ «ЗУКБ», МФО 303224);

— № 4/39-Б про банкрутство селянського (фермерського) господарства Шалапая В. І. (264913, Волинська область, Іваничівський район, с. Хренів, р/р № 2600830114 в Нововолинському відділенні Ощадного банку України № 6519, МФО 303321).

Претензії кредиторів та заяви санаторів приймаються протягом місяця з дня опублікування оголошення.

Арбітражний суд Чернівецької області (м. Чернівці, вул. Кобилянської,14) порушив справу № 3 — 24 — 61/Б про банкрутство торгово-виробничої фірми «Кодума». Юридична адреса: 59355, с. Глинниця, Кіцманського району, Чернівецької області, р/р 606826 в Чернівецькій облдирекції АППБ «Аваль» код 22851649.

Претензії кредиторів і заяви санаторів приймаються протягом місяця від дня публікації оголошення.

Арбитражный суд Харьковской области (61022, г. Харьков, пл. Свободы, 5, Госпром, 8-й подъезд) возбудил дело о банкротстве № 11949/7-72 в отношении ООО «СПО Гранит» юридич. адрес: Харьковская обл., г. Люботин, ул. Ленина, 98, р/сч [illegible]6007301148 в Харьковском отд. АК УСБ, МФО 351801, код 24127314.

Претензии кредиторов принимаются в течение месяца со дня опубликования объявления.

Арбитражный суд Харьковской области (61022, г. Харьков, пл. Свободы,5, Госпром, 8 подъезд) возбудил дело № Б-3284/7-73 о банкротстве ООО «Торговый Дом» «Артемис» (61017, г. Харьков, пер. Динамический,6; р/с 260043014707 в Коммунальном отд. АК УСБ, МФО 351890, ОКПО 25613896).

Распорядитель имущества: Оробинский Сергей Петрович (лиц. № 000312 от 14.03.2000 г.).

Претензии кредиторов принимаются в течение месяца со дня публикации объявления.

Арбітражний суд Луганської області (91000, м. Луганськ, пл. Героїв ВВВ, 3а) порушив справу № 11/12б про банкрутство Лисичанського управління магістральних нафтопроводів, поштова адреса: 93117, Луганська обл., м. Лисичанськ-17, р/р 2600830140007 у Лисичанському відділенні ПІБ, МФО 304416, код за ЄДРПОУ 05509369.

Розпорядником майна призначено Криштова Є. Ф., ліцензія № 000021 від 28.12.99 р., свідоцтво № 050-Н від 02.10.99 р.

Арбітражний суд Дніпропетровської області (м. Дніпропетровськ, вул. Куйбишева, 1 а) порушив справи про банкрутство:

1. Приватного підприємства «Шахтер» (Дніпропетровська область, м. Першотравенськ, вул. Школьна,2/78, р/р 2600730171091 у відділенні «Промінвестбанк» м. Павлограда, МФО № 305556) — справа № Б26/25-2000;
2. Приватного виробничого об'єднання «Джерело» (Дніпропетровська область, м. Першотравенськ, вул. Дзержинського, 4/26, р/р 2600220029700 1 в АК АПБ «Україна» м. Павлограда, МФО 305136) — справа № Б18/198-99;
3. Українсько-Болгарського спільного підприємства фірми «Балкани» (Дніпропетровська область, м. Павлоград, вул. Степового фронту, 39, р/р 2600415807701 в КБ «Приватбанк», м. Павлограда, МФО 305727) — справа № Б25-8/200;
4. Приватного підприємства науково-виробничої фірми «Біо» (Дніпропетровська область, м. Павлоград, вул. Садовніченко, 7/31, р/р 26008158703001 в КБ «Приватбанк» м. Павлограда, МФО 305727) — справа № Б18/6-2000;
5. Малого приватного підприємства фірми «Гайтер» (Дніпропетровська область, м. Павлоград, вул. Ветеринарна,31, р/р 2600430113 в спеціалізованому комерційному ощадному банку Павлоградського відділення № 2992, МФО 305136) — справа № Б25-389;
6. Малого приватного підприємства фірми «Венец» (Дніпропетровська область, м. Павлоград, вул. Станкостроителей,6/89, р/р 26009200714001 в Павлоградській філії АК АПБ «Україна», МФО 305136) —справа № Б25-390;
7. Приватного підприємства фірми «Нуранє» (Дніпропетровська область, м. Павлоград, вул. Ленінградська, 22/58, р/р 26003200839001 у Павлоградській філії АК АПБ «Україна», МФО 305136) —справа № Б25-388;
8. Малого державного підприємства «Литца» (Дніпропетровська область, м. Павлоград, вул. Промислова,1, р/р 260013170474 в «Промінвестбанк» м. Павлограда, МФО 305556) — справа № Б2/7-2000;
9. Товариства з обмеженою відповідальністю виробничо-комерційної фірми «Аюдаг» (Дніпропетровська область, м. Павлоград, вул. Нова, 2/26, р/р 26009158210001 у КБ «Приватбанк» м. Павлограда, МФО 305727) — справа № Б/15-300/99;
10. Малого приватного підприємства фірми «Бірюза» (Дніпропетровська область, м. Павлоград, вул. Промислова, 14/27, р/р 26007200619001 у Павлоградській філії АК АПБ «Україна», МФО 305136) —справа № Б25-11;
11. Товариства з обмеженою відповідальністю фірми «Арсенал» (Дніпропетровська область, м. Павлоград, вул. Мікрорайона,20, р/р 26008268684001 у Павлоградській філії КБ «Приватбанк», МФО 305727) —справа № Б25-10;
12. Приватного підприємства «Фелко» (Дніпропетровська область, Магдалинівський район, с. Пролетарське, р/р 26005245349001 в АК АПБ «Україна», МФО 305103) —справа № Б24/5-00;
13. Агроконсорціуму «Крадонас» (Дніпропетровська область, м. П'ятихатки, вул. Леніна, 41, р/р 26009200151001 у П'ятихатському відділенні АК АПБ «Україна», МФО 305181) — справа № Б26/122-99;
14. Закритого акціонерного товариства «Агро-Україна» (Дніпропетровська область, Покровський район, смт Просяна, вул. Пролетарська,2, каб.3, р/р 26006301292 у Дніпропетровському обласному управлінні державного спеціалізованого комерційного ощадного банку, МФО 305482) — справа № Б/15-39/2000;
15. Покровської районної спілки споживчих товариств (Дніпропетровська область, смт Покровське, вул. Леніна. 98, р/р 26000200052001 у Покровському відділенні дирекції АК АПБ «Україна», МФО 305170) —справа № Б25-379/99;
16. Акціонерного товариства закритого типу «Фалвест» (Дніпропетровська область, Дніпропетровський район, с. Дослідне, 41/66, р/р 26008200330001 у Правобережному відділенні АК АПБ «Україна», МФО 306566) — справа № Б2/40-2000;
17. Товариства з обмеженою відповідальністю «Рік» (Дніпропетровська область, Петропавлівський район, ст. Брагіновка, р/р 26004268202001 у філії КБ «Приватбанк» м. Павлограда, МФО 305727) — справа № Б18/210-00;
18. Акціонерного товариства закритого типу «Новомосковський трубний завод-посуда» (Дніпропетровська область, м. Новомосковськ, вул. Сучкова,115, р/р 260003019518 5 у Новомосковському відділенні «Промінвестбанк», МФО 305545) — справа № Б26/40-2000;
19. Товариства з обмеженою відповідальністю «Завод нестандартного обладнання» (Дніпропетровська область, м. Новомосковськ, вул. Північна,5, р/р 2600430195115 у Новомосковському відділенні АК АПБ «Україна», МФО 305125) — справа № Б26/44-2000.

Майнові вимоги кредиторів та пропозиції санаторів приймаються протягом місяця з дня опублікування оголошення.

У «Прометеї» розмовляють по-чеченськи

Оздоровниці

Квітень для євпаторійського санаторно-оздоровчого комплексу «Прометей» став незабутнім — тут уперше почали лікувати 200 чеченських дітей-сиріт.

Дітлахи, яким випало спізнати жахи війни, сприймають своє оздоровлення і відпочинок біля моря, заповнений розвагами і екскурсіями, — «ніби потрапили в казку». Їх, що волею долі потрапили в табори для біженців на території Інгушетії, персонал оздоровниці зігріває серцем, турботою, піклуванням і увагою, як рідних дітей.

Кожен хлопчик і дівчинка пройшли курс лікування з урахуванням індивідуального стану здоров'я. Лікар-педіатр Ліза Ахілогова, котра опікується осиротілими з початку формування групи, відзначила теплий прийом, справді материнську турботу і професійну майстерність євпаторійських колег, завдяки яким юні чеченці нині почувають себе цілком здоровими.

Цьому сприяла і комфортність «Прометея», який нині входить до складу АТ «Хвиля». Створювався він свого часу як піонертабір для знаменитого й елітного Міністерства середнього машинобудування СРСР, тож досі за рівнем матеріальної і лікувальної бази є однією з кращих оздоровниць Національного дитячого курорту Євпаторія.

Тут грязе- і водолікувальні, плавальний басейн, чудові спортивні споруди. Якість фахової підготовки персоналу, лікувальних можливостей і матеріальної бази стали вирішальними у виборі місця реабілітації чеченських дітей фондом «Москва-Крим», який профінансував цю поїздку і організував кожному малюкові подарунок — рюкзак з одягом: цілий гардероб ошатних речей.

Цього літа фонд направить на відпочинок у Крим 30 тис. дітей зі столиці й глибинки Росії. З початку червня вони прибуватимуть цілими ешелонами. На них уже чекають в Євпаторії, Ялті, Алушті. Півострів за рахунок придбання цих путівок одержить 30 млн. гривень. Крім дітей з проблемних сімей, фонд організує відпочинок на курортах ще й для двадцяти тисяч дорослих.

Директор санаторію Василь Ткач переконаний: це співробітництво — не разова акція, а частина великої програми, яка триватиме і розширюватиметься. Для оздоровниці це гарантія стабільної роботи надовго.

Щоправда, не обійшлося без спроби заполітизувати перебування обпалених війною чеченських дітей саме на сонячному півострові. У «Прометей» почали учащати з візитами представники якихось міні-партій і громадських організацій, серед них і кримськотатарські, пробували втручатися в виховний і оздоровчий процеси, пропонували свої послуги з організації дозвілля.

Василь Ткач, щоб не затьмарювати враження чеченських дітей від євпаторійського курорту, не втягувати кволих малюків у політику, жодну з численних делегацій і делегацій далі свого кабінету не пустив. Окрім однієї — у складі якої були віце-консул Генерального консульства Російської Федерації в Криму Сергій Голишев і депутат ВР автономії Олег Радивилов, котрі переконалися, що гроші, виділені на реабілітацію чеченських дітей, використовуються як належить, з користю і до копійки.

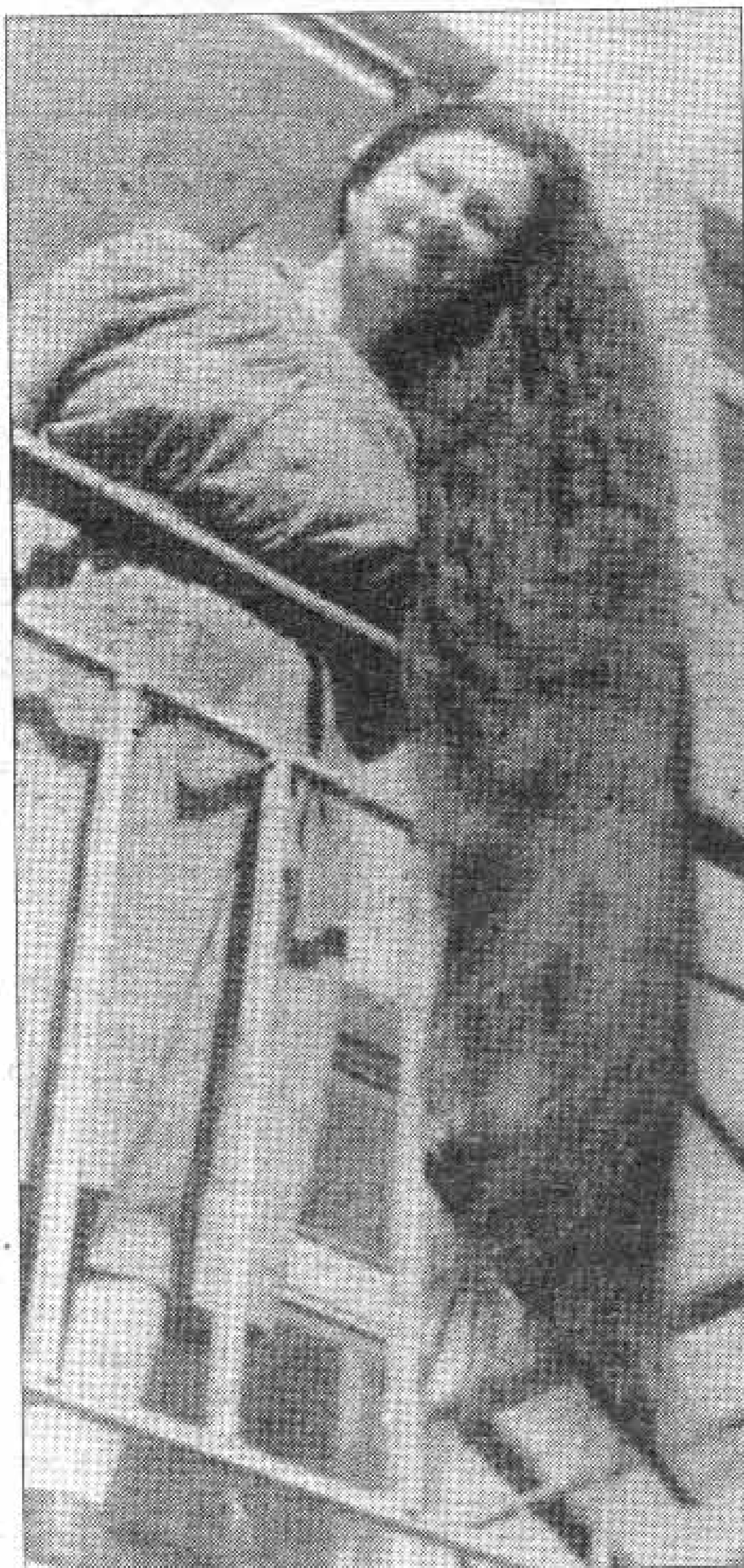
Незабаром зміцнілим і повеселілим дітям з Чечні повертатися додому. Звичайно, не обійдеться без сліз. Але то вже не від горя війни — так завжди прощаються з тими, кого полюбили, хто став дорогим і близьким, залишив добрий слід у душі, відігрів дитячі серця.

Віктор ХОМЕНКО.

Фото з конверта

«Ой не ріж косу...»

Ганна Возьна з Рибників Бережанського району Тернопільської області у листі до редакції написала: «Я все життя працюю біля своєї коси: завжди раніше встаю, щоб доглянути волосся, а вночі, коли всі сплять, мию, сушу, розчісую». Довжина волосся Ганни Євгенівни 146 сантиметрів.

Ювілеї

Півтора віку в марках

1 червня 150 років тому на території Буковини, яка на той час входила до складу Австро-Угорщини, ввійшла в обіг перша австрійська марка.

І ось у понеділок у Донецькому обласному краєзнавчому музеї відкрилася 6-та Національна філателістична виставка «УКРФІЛЕКСП-2000», девіз якої «Донбас — шахтарський край». Тут представлено понад тридцять колекцій з різних міст України, Німеччини та Канади. Є й спеціально випущені до дати проведення фестивалю «Золотий скіф» марки із зображенням герба з Пальмою Мерцалова та видами шахтарської столиці. Марка з символікою Донецької області стала першою в серії поштових марок «Наша Батьківщина».

Усі експонати виставки брали участь у конкурсі. Авторів найцікавіших із них було нагороджено медалями і дипломами виставки, повідомляє «Інтерфакс-Україна».

Алергопрогноз

З пилком можна боротися

У повітрі нашої місцевості, яке і без того на 70 відсотків забруднене вихлопними газами автомобілів, з березня і до вересня літає пилок алергенних рослин.

Він спричиняє сезонну хворобу — поліноз (сінну лихоманку) у людей зі слабким імунітетом та в осіб з підвищеною алергенною чутливістю. Поліноз характеризується сильним слизовиділенням та нежитю, свербінням слизових оболонок очей та носа, задухою, чханням та загальним погіршенням самопочуття. За останніми науковими даними, пилок здатний акумулювати в собі деякі шкідливі для нас речовини — NO_2, SO_2, CO. Це підвищує його алергенність, збільшуючи «шанси» здорової людини захворіти на поліноз. Учені Інституту ботаніки продовжують досліджувати вміст алергенного пилку в повітрі.

Минулий тиждень відзначався спекотною погодою, яка сприяла масовому поширенню пилку в повітрі. Найбільше його було від сосни та злаків.

Початок червня, за прогнозами синоптиків, принесе прохолодну погоду та тимчасові опади. За таких умов алергенна ситуація буде безпечною. Але треба враховувати те, що завдяки довгоочікуваним опадам найнебезпечніші алергени — злакові трави – отримають сприятливе середовище. На початку червня до складу повітря увійдуть і такі досить небезпечні аероалергени, як пилок кропиви та щавлю.

У разі появи перших ознак алергічного захворювання слід обмежити доступ пилку квітучих рослин до організму. З профілактичною метою не завадить прийняти протиалергенний препарат. Можна скористатися «Алергодилом». Його широко застосовують і з профілактичною, і з лікувальною метою. Особливо при алергічних ринітах. Щодо правильного вживання рекомендуємо звертатися до лікаря.

Володимир САВИЦЬКИЙ, кандидат біологічних наук.

Астрологічний прогноз
на 5 — 11 червня

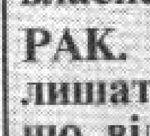
ОВЕН. З перших днів тижня ви маєте знайти щось позитивне у нинішній ситуації й у зміні планів, інакше ви втратите щасливу нагоду. Всі зустрічі цими днями дуже необхідні, хоча не кожна з них буде приємною. Це час зміни оточення, втрата старих і отримання нових прихильностей, інтересів.

ТЕЛЕЦЬ. Ви почнете по-новому використовувати свої речі або отримаєте в користування чиєсь майно. У суботу можете втратити момент для початку справи, але також можете відмовитися від залежності і зважитися на різкий самостійний крок.

БЛИЗНЯТА. Спробуйте подивитися на себе збоку. Це гарний тиждень для того, щоб побачити в собі нові якості й піднятися у власних очах. Завдяки цьому протягом тижня відкриєте для себе нових людей і навіть нове кохання. У середу можете викликати сильні ревнощі, бережіть гроші і власне здоров'я.

РАК. Ваша позиція у стосунках — залишатися в тіні. У вас все вийде, якщо відступите й підете на компроміс. Вам буде емоційно легко і комфортно там, де вас не знають, у незнайомому місці й серед нових людей, а важче — серед близьких і в домашній атмосфері.

ЛЕВ. Гарний тиждень для зміни кола знайомих, обстановки і придбання нових друзів. У середу — ускладнення через документи, відсутність транспорту, коштів зв'язку і необхідної інформації. У суботу й неділю в незнайомому місці і в дорозі є шанс знайти своє щастя та кохання.

ДІВА. Ви отримаєте нові протекційні сили або скористаєтеся новими знайомствами. З одного боку, оновиться форма вашої діяльності, з'являться гарні варіанти і пропозиція про роботу. З другого — завдяки новим умовам або новому оточенню зміниться прибуток. Гарний тиждень для того, щоб знайти контакт з начальством і одержати від нього підтримку.

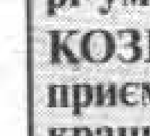
ТЕРЕЗИ. Матимете вигоду від спільних справ і поїздок з родичами чоловіка. Попередня домовленість і особисті зв'язки партнера вплинуть на найближчу перспективу і зміни серед друзів. Особиста мета стане можливою завдяки втручанню близького друга. Не повторюйте помилок, зроблених влітку минулого року.

СКОРПІОН. Наприкінці тижня можна вирушати у незнайомі місця, починати ділову поїздку й оформляти документи. Є сенс почати важливу розмову і призначити зустріч, в якій ви — залежна сторона. Розраховувати на гроші партнера можна у вівторок і п'ятницю.

СТРІЛЕЦЬ. Ваше життя пожвавиться і стане цікавішим завдяки новому знайомству, подружній парі або появі жінки. У подружньому житті пом'якшаться проблеми, в діловому — усунуться старі умови і з'являться вигідніші.

КОЗЕРІГ. У поточній роботі почнуться приємні нововведення, режим дня стане кращим і менш жорстким. У справах матимете і компаньйонів, і конкурентів, оскільки настав час різнопланової співпраці. Із задоволенням підкоритеся жінці. Здоров'я поліпшиться завдяки урівноваженому способу життя і змінам у харчуванні.

ВОДОЛІЙ. Можете несподівано закохатися з першого погляду. У стосунках відкриється нова сторінка. Нове захоплення виникне за незвичайних обставин, буде стрімким, перетворюючим, але не тривалим.

РИБИ. Гарний тиждень для врегулювання подружніх і сімейних стосунків. Ви поринете з головою у сімейні турботи, присвятите себе будинку, з'являться спільні справи — це і буде мотивом для отримання гармонії. У вівторок і неділю можна перечікувати і влаштовуватися на новому місці.

Редактор номера Віталій ЖЕЖЕРА.
Перший заступник головного редактора Анатолій ГОРЛОВ.
Редколегія: Олександр БІЛИК, Леонід БРОВЧЕНКО, Віталій ЖЕЖЕРА, Володимир КРАСНОДЕМСЬКИЙ, Світлана ПИСАРЕНКО, Анатолій СОЛОНСЬКИЙ, Віталій СУДДЯ.
Головний редактор Сергій ПРАВДЕНКО.

Свідоцтво про реєстрацію періодичного друкованого видання — КВ № 1 від 26.05.1994 р.

Газета виходить 5 разів на тиждень (крім неділі й понеділка) українською і російською мовами. Індекс 60955. Загальний тираж 179041.

Комбінат друку видавництва «Преса України». 03047, Київ-47, проспект Перемоги, 50
Зам. 0311098.
1 2 3 4 5 6 7 8 9 0

Голос України

Газета виходить з 1 січня 1991 року.
Адреса ВР України: 01008, м. Київ-19, вул. М. Грушевського, 5.
Адреса редакції: 03047, Київ-47, вул. Нестерова, 4.
ТЕЛЕФОНИ: для довідок — 441-88-23; телефакс — 224-72-54; відділ реклами — 446-91-37, 441-89-34, 441-89-44; телефакс — 449-85-62.
E-mail: sekret@golos.relc.com